

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 1986/2001 af 8. oktober 2001 om berigtigelse med virkning fra 1. juli 2000 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber** 1
- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 1987/2001 af 8. oktober 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 3072/95 om den fælles markedsordning for ris** 5
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1988/2001 af 11. oktober 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 6
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1989/2001 af 11. oktober 2001 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den ellefte dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1430/2001 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1990/2001 af 11. oktober 2001 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker 9
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1991/2001 af 11. oktober 2001 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand 11
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1992/2001 af 11. oktober 2001 om fastsættelse for produktionsåret 2001 af det anslåede indkomsttab, det anslåede præmiebeløb, der skal betales pr. moderfår og moderged, og det andet forskud på dette præmiebeløb** 13
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1993/2001 af 11. oktober 2001 om fastsættelse for produktionsåret 2000/01 af produktionsafgifterne for sukker** 15
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1994/2001 af 11. oktober 2001 om fastsættelse for produktionsåret 2000/01 af det beløb, som sukkerfabrikanterne skal betale sælgere af sukkerroer som følge af forskellen mellem det maksimale B-afgiftsbeløb og det faktiske afgiftsbeløb** 17

* Kommissionens forordning (EF) nr. 1995/2001 af 11. oktober 2001 om fastlæggelse af de mængder, der tillægges importtølerne af de kvantitative kontingenter, der gælder for 2002 for visse varer med oprindelse i Folkerepublikken Kina	18
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1996/2001 af 11. oktober 2001 om anden ændring af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan og om ophævelse af forordning (EF) nr. 337/2000	21
Kommissionens forordning (EF) nr. 1997/2001 af 11. oktober 2001 om bud for udførsel af rug, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1005/2001 omhandlede licitation	23
Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2001 af 11. oktober 2001 om bud for udførsel af byg, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1558/2001 omhandlede licitation	24
Kommissionens forordning (EF) nr. 1999/2001 af 11. oktober 2001 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 943/2001 omhandlede licitation	25

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2001/722/EF:

* Afgørelse nr. 5/2001 truffet af Associeringsrådet mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side af 12. juni 2001 om fastlæggelse af Estlands finansielle bidrag for deltagelse i Socrates II-programmet og programmet for unge i årene 2001 til 2006	26
--	----

Kommissionen

2001/723/EF:

* Kommissionens beslutning af 18. juli 2001 om Alitalias rekapitalisering ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 2349)	28
--	----

2001/724/EF:

* Kommissionens afgørelse af 11. oktober 2001 om afslutning af undersøgelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1599/1999 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af tråd af rustfrit stål af diameter 1 mm og derover med oprindelse i Indien (meddelt under nummer K(2001) 3041)	42
--	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

**RÅDETS FORORDNING (EF, EKSF, EURATOM) Nr. 1986/2001
af 8. oktober 2001**

om berigtigelse med virkning fra 1. juli 2000 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, særlig artikel 13,

under henvisning til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber, som fastsat ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾ og senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2805/2000 ⁽²⁾, særlig vedtægtens artikel 63, 64, 65, 65a og 82 og bilag XI samt artikel 20, første afsnit, og artikel 64 i ansættelsesvilkårene,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2804/2000 ⁽³⁾ kunne der ikke tages hensyn til udviklingen i nettolønningerne for offentligt ansatte i Italien.
- (2) Tallene for denne udvikling foreligger nu disponible og viser, at der bør ske en supplerende tilpasning.
- (3) Tallene i nævnte forordning bør derfor berigtiges —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med virkning fra 1. juli 2000 foretages følgende ændringer:

a) I artikel 66 i vedtægten affattes tabellen over den månedlige grundløn med følgende tabel:

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 326 af 22.12.2000, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 326 af 22.12.2000, s. 3.

»Lønklasse	Løntrin							
	1	2	3	4	5	6	7	8
A 1	11 514,67	12 126,34	12 738,01	13 349,68	13 961,35	14 573,02		
A 2	10 218,32	10 801,99	11 385,66	11 969,33	12 553,00	13 136,67		
A 3/LA 3	8 462,62	8 973,17	9 483,72	9 994,27	10 504,82	11 015,37	11 525,92	12 036,47
A 4/LA 4	7 109,50	7 508,00	7 906,50	8 305,00	8 703,50	9 102,00	9 500,50	9 899,00
A 5/LA 5	5 861,43	6 208,68	6 555,93	6 903,18	7 250,43	7 597,68	7 944,93	8 292,18
A 6/LA 6	5 065,37	5 341,74	5 618,11	5 894,48	6 170,85	6 447,22	6 723,59	6 999,96
A 7/LA 7	4 360,26	4 577,22	4 794,18	5 011,14	5 228,10	5 445,06		
A 8/LA 8	3 856,26	4 011,78						
B 1	5 065,37	5 341,74	5 618,11	5 894,48	6 170,85	6 447,22	6 723,59	6 999,96
B 2	4 388,76	4 594,52	4 800,28	5 006,04	5 211,80	5 417,56	5 623,32	5 829,08
B 3	3 681,25	3 852,34	4 023,43	4 194,52	4 365,61	4 536,70	4 707,79	4 878,88
B 4	3 183,95	3 332,32	3 480,69	3 629,06	3 777,43	3 925,80	4 074,17	4 222,54
B 5	2 846,04	2 966,11	3 086,18	3 206,25				
C 1	3 247,50	3 378,45	3 509,40	3 640,35	3 771,30	3 902,25	4 033,20	4 164,15
C 2	2 824,65	2 944,66	3 064,67	3 184,68	3 304,69	3 424,70	3 544,71	3 664,72
C 3	2 634,86	2 737,68	2 840,50	2 943,32	3 046,14	3 148,96	3 251,78	3 354,60
C 4	2 380,80	2 477,24	2 573,68	2 670,12	2 766,56	2 863,00	2 959,44	3 055,88
C 5	2 195,25	2 285,20	2 375,15	2 465,10				
D 1	2 480,95	2 589,43	2 697,91	2 806,39	2 914,87	3 023,35	3 131,83	3 240,31
D 2	2 262,15	2 358,50	2 454,85	2 551,20	2 647,55	2 743,90	2 840,25	2 936,60
D 3	2 105,47	2 195,59	2 285,71	2 375,83	2 465,95	2 556,07	2 646,19	2 736,31
D 4	1 985,17	2 066,58	2 147,99	2 229,40«				

- b) — I artikel 1, stk. 1, i bilag VII til vedtægten ændres »173,93 EUR« til »174,27 EUR«.
- I artikel 2, stk. 1, i bilag VII til vedtægten ændres »223,99« til »224,43 EUR«.
- I vedtægtens artikel 69, andet punktum, samt i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i bilag VII til vedtægten ændres »400,14 EUR« til »400,92 EUR«.
- I artikel 3, første afsnit, i bilag VII til vedtægten ændres »200,17 EUR« til »200,56 EUR«.

Artikel 2

Med virkning fra 1. juli 2000 erstattes tabellen over den månedlige grundløn i artikel 63 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte med følgende tabel:

»Kategori	Gruppe	Klasse			
		1	2	3	4
A	I	5 406,15	6 075,80	6 745,45	7 415,10
	II	3 923,70	4 306,04	4 688,38	5 070,72
	III	3 297,25	3 444,13	3 591,01	3 737,89
B	IV	3 167,44	3 477,52	3 787,60	4 097,68
	V	2 487,98	2 651,98	2 815,98	2 979,98
C	VI	2 366,25	2 505,56	2 644,87	2 784,18
	VII	2 117,87	2 189,93	2 261,99	2 334,05
D	VIII	1 914,22	2 026,96	2 139,70	2 252,44
	IX	1 843,47	1 869,15	1 894,83	1 920,51«

Artikel 3

Med virkning fra 1. juli 2000 fastsættes den i artikel 4a i bilag VII til vedtægten omhandlede faste godtgørelse til:

- 104,59 EUR pr. måned for tjenestemænd i lønklasse C 4 og C 5
- 160,36 EUR pr. måned for tjenestemænd i lønklasse C 1, C 2 og C 3.

Artikel 4

Pensioner, der er erhvervet pr. 1. juli 2000, beregnes fra denne dato på grundlag af tabellen over den månedlige grundløn, der er fastsat i vedtægtens artikel 66, som ændret ved artikel 1, litra a), i denne forordning.

Artikel 5

Med virkning fra 16. maj 2000 fastsættes de justeringskoefficienter, som anvendes på vederlag til tjenestemænd og øvrige ansatte, der gør tjeneste i nedennævnte land, således:

- Irland 119,2.

Med virkning fra 1. juli 2000 fastsættes de justeringskoefficienter, som anvendes på vederlag til tjenestemænd og øvrige ansatte, der gør tjeneste i nedennævnte land, således:

- Irland 116,5.

Artikel 6

Med virkning fra 1. juli 2000 erstattes tabellen i artikel 10, stk. 1, i bilag VII til vedtægten med følgende tabel:

	»Tjenestemænd, der har ret til husstandstillæg		Tjenestemænd, der ikke har ret til husstandstillæg	
	1.-15. dag	Fra 16. dag	1.-15. dag	Fra 16. dag
	EUR pr. kalenderdag			
A 1-A 3 og LA 3	67,98	32,03	46,67	26,82
A 4-A 8 og LA 4-LA 8 og kategori B	65,97	29,87	44,77	23,37
Øvrige lønklasser	59,86	27,87	38,52	19,27«

Artikel 7

Med virkning fra 1. juli 2000 fastsættes de i artikel 1 i forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 300/76⁽¹⁾ fastsatte tillæg for skifteholdsarbejde uden afbrydelse og for arbejde i døgndrift til 303,16 EUR, 457,57 EUR, 500,31 EUR og 682,08 EUR.

Artikel 8

Med virkning fra 1. juli 2000 korrigeres beløbene i artikel 4 i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68⁽²⁾ med en koefficient på 4,376269.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 38 af 13.2.1976, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 1307/87 (EFT L 124 af 13.5.1987, s. 6) og senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2461/98 (EFT L 307 af 17.11.1998, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 8. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2804/2000 (EFT L 326 af 22.12.2000, s. 3).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. oktober 2001.

På Rådets vegne

L. ONKELINX

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1987/2001
af 8. oktober 2001
om ændring af forordning (EF) nr. 3072/95 om den fælles markedsordning for ris

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 6, stk. 3, sidste afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 8. oktober 2001 om den fælles markedsordning for ris ⁽⁴⁾ er det fastsat, at godtgørelserne udbetales mellem den 16. oktober og den 31. december efter begyndelsen af det igangværende høstår.
- (2) I artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 af 17. maj 1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder ⁽⁵⁾ er det fastsat, at betalinger skal ske mellem den 16. november og den 31. januar.
- (3) Efter artikel 6, stk. 10, i Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system

for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger ⁽⁶⁾ indgives der én ansøgning om arealstøtte.

- (4) Efter artikel 7 i forordning (EØF) nr. 3508/92 anvendes det integrerede kontrolsystem på alle støtteansøgninger. For at forenkle medlemsstaternes forvaltning af betalingerne bør fristerne for betaling af arealstøtte harmoniseres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 6, stk. 3, sidste afsnit, i forordning (EF) nr. 3072/95 ændres »16. oktober« til »16. november« og »31. december« til »31. januar«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. oktober 2001.

På Rådets vegne

L. ONKELINX

Formand

⁽¹⁾ EFT C 213 E af 31.7.2001, s. 248.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 2. oktober 2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 12. september 2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3).

⁽⁵⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1. Forordningen senest ændret ved forordning (EF) nr. 1672/2000 (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 13).

⁽⁶⁾ EFT L 355 af 5.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1593/2000 (EFT L 182 af 21.7.2000, s. 11).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1988/2001
af 11. oktober 2001
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. oktober 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. oktober 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. oktober 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	111,8
	999	111,8
0707 00 05	052	104,2
	999	104,2
0709 90 70	052	90,2
	999	90,2
0805 30 10	052	69,9
	388	59,7
	512	46,9
	524	55,6
	528	50,2
0806 10 10	999	56,5
	052	89,1
	064	96,6
	388	113,3
	400	190,8
	512	76,0
	624	111,6
	999	112,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	39,7
	066	60,9
	388	77,7
	400	66,1
	512	92,2
	800	181,1
	804	74,8
	999	84,6
	052	111,0
0808 20 50	052	111,0
	999	111,0

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1989/2001**af 11. oktober 2001****om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den ellefte dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1430/2001**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, særlig artikel 27, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1430/2001 af 13. juli 2001 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽²⁾ foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker.
- (2) I henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1430/2001 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet.

(3) Efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den ellefte dellicitation.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den ellefte dellicitation for hvidt sukker, ifølge forordning (EF) nr. 1430/2001, fastsættes maksimumseksportrestitutionen til 45,528 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. oktober 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. oktober 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 192 af 14.7.2001, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1990/2001**af 11. oktober 2001****om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af melasse inden for sektoren for sukker og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽²⁾, særlig artikel 1, stk. 2, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsentative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽³⁾. Denne pris fastsættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1 i nævnte forordning.
- (2) Den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-grænseovergangssted, som er Amsterdam. Denne pris skal beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af noteringer eller priser på dette marked, der er justeret under hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til standardkvaliteten. Standardkvaliteten for melasse blev defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68.
- (3) Ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplysninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede priser på vigtige markeder i tredjelande samt om købekontrakter indgået i den internationale samhandel, som Kommissionen har fået kendskab til enten gennem medlemsstaterne eller på eget initiativ. Ved denne konstatering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræsentativt for markedets faktiske tendens.
- (4) Der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun vedrører en ringe mængde, der ikke er repræsentativ for

markedet. Der skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke kan anses for repræsentative for markedets faktiske udvikling.

- (5) For at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 785/68.
- (6) Undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbudspris, der har tjent som grundlag for den foregående konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbudspriser, som ikke synes at være tilstrækkeligt repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative pris.
- (7) Når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1422/95. Såfremt importtolden suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne told.
- (8) Anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden for de pågældende produkter som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. oktober 2001.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 145 af 27.6.1968, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. oktober 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. oktober 2001 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ^(?)
1703 10 00 ⁽¹⁾	9,25	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	13,13	—	0

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

^(?) Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1991/2001
af 11. oktober 2001
om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsuksker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 27, stk. 5, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsuksker er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1951/2001 ⁽²⁾.
- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1951/2001, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for

tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EF) nr. 1260/2001 fastsatte eksportrestitutioner for de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1951/2001, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, ændres til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. oktober 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. oktober 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 265 af 5.10.2001, s. 10.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. oktober 2001 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	39,06 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	39,07 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	39,06 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	39,07 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4246
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	42,46
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	42,47
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	42,47
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4246

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 19, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT L 255 af 26.9.1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT L 309 af 21.11.1985, s. 14).

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1992/2001

af 11. oktober 2001

om fastsættelse for produktionsåret 2001 af det anslåede indkomsttab, det anslåede præmiebeløb, der skal betales pr. moderfår og moderged, og det andet forskud på dette præmiebeløb

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2467/98 af 3. november 1998 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1669/2000⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1454/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer⁽³⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 5, stk. 1 og 5, i forordning (EF) nr. 2467/98 ydes der en præmie til udligning af indkomsttab, som fårekødsproducenter og i visse områder gedekødsproducenter måtte lide. De pågældende områder er fastlagt i bilag I til forordning (EF) nr. 2467/98 og i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2738/1999 af 21. december 1999 om fastlæggelse af de bjergområder, i hvilke præmien til gedekødsproducenterne ydes⁽⁴⁾.
- (2) Ifølge artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2467/98 anslås det sandsynlige indkomsttab ud fra den forventede udvikling i markedspriserne for at muliggøre en forudbetaling til fåre- og gedekødsproducenter.
- (3) Ifølge artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2467/98 beregnes præmiebeløbet pr. moderfår for producenter af tunge lam ved at multiplicere det i nævnte artikel, stk. 1, andet afsnit, omhandlede indkomsttab med en koefficient, der angiver den årlige gennemsnitlige produktion af kød af tunge lam pr. moderfår, udtrykt i 100 kg slagtet vægt. Da der ikke foreligger fuldstændige EF-statistikker, er koefficienten for 2001 endnu ikke fastsat. Indtil det sker, bør der anvendes en midlertidig koefficient. Ifølge nævnte forordnings artikel 5, stk. 3 og 5, fastsættes præmiebeløbet pr. moderfår for producenter af lette lam og pr. moderged til henholdsvis 80 % af præmien pr. moderfår for producenter af tunge lam.
- (4) I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 2467/98 skal præmien nedsættes med den virkning, som den koefficient, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 2, har

for basisprisen. Denne koefficient er fastsat til 7 % i samme forordnings artikel 13, stk. 4.

- (5) Efter artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2467/98 fastsættes det halvårslige forskud til 30 % af den anslåede præmie. Efter artikel 4, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2700/93⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1458/2001⁽⁶⁾, udbetales acountobeløbet kun, hvis det er på 1 EUR eller derover.
- (6) I henhold til forordning (EF) nr. 1454/2001 anvendes der særlige foranstaltninger til fordel for landbruget på De Kanariske Øer. Foranstaltningerne indebærer, at der ydes en tillægspræmie til producenter af lette lam og gedeproducenter på samme betingelser som dem, der er fastsat for ydelsen af den præmie, der er omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2467/98. Ifølge disse betingelser kan Spanien yde et forskud på nævnte tillægspræmie.
- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Får og Geder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den anslåede forskel mellem basisprisen, nedsat med virkningen af den i artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2467/98 fastsatte koefficient, og den forventede markedspris for produktionsåret 2001 er 68,785 EUR pr. 100 kg.

Artikel 2

Det anslåede præmiebeløb, der skal betales for produktionsåret 2001, udgør:

- 10,779 EUR pr. moderfår for producenter af tunge lam
- 8,623 EUR pr. moderfår for producenter af lette lam
- 8,623 EUR pr. moderged i de områder, der er fastlagt i bilag I til forordning (EF) nr. 2467/98 og i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2738/1999.

⁽¹⁾ EFT L 312 af 20.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 8.

⁽³⁾ EFT L 198 af 21.7.2001, s. 45.

⁽⁴⁾ EFT L 328 af 22.12.1999, s. 59.

⁽⁵⁾ EFT L 245 af 1.10.1993, s. 99.

⁽⁶⁾ EFT L 194 af 18.7.2001, s. 4.

Artikel 3

I medfør af artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2467/98 fastsættes det andet forskud, som medlemsstaterne bemyndiges til at udbetale til producenterne, til følgende beløb:

- 3,234 EUR pr. moderfår for producenter af tunge lam
- 2,587 EUR pr. moderfår for producenter af lette lam
- 2,587 EUR pr. moderged i de områder, der er fastlagt i bilag I til forordning (EF) nr. 2467/98 og i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2738/1999.

Artikel 4

I medfør af artikel 6 i forordning (EF) nr. 1454/2001 fastsættes andet forskud på tillægspræmien for produktionsåret 2001 til producenterne af lette lam og modergeder på De Kanariske Øer inden for de lofter, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 3493/90 ⁽¹⁾, til 0,647 EUR pr. moderfår og/eller pr. moderged.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. oktober 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 4.12.1990, s. 7.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1993/2001
af 11. oktober 2001
om fastsættelse for produktionsåret 2000/01 af produktionsafgifterne for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

forordning, at tage hensyn til et beløb på 20,7308 % af interventionsprisen for hvidt sukker.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

(4) Det samlede tab, der er konstateret på basis af kendte oplysninger og i henhold til artikel 33, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999, dækkes fuldt ud af provenuet af basisproduktionsafgiften og B-afgiften. Der er derfor ingen grund til at fastsætte den i nævnte forordnings artikel 34, stk. 2, omhandlede koefficient for produktionsåret 2000/01.

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 906/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 33, stk. 8, og artikel 34, stk. 5, og

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 7, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1443/82 af 8. juni 1982 om gennemførelsesbestemmelser for kvotaordningen for sukker ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 392/94 ⁽⁴⁾, skal der inden den 15. oktober fastsættes basisproduktionsafgifter, B-afgifter og i givet fald den i artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999 omhandlede koefficient for sukker, isoglucose og inulinsirup for det foregående produktionsår.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Produktionsafgifterne for sukker fastsættes for produktionsåret 2000/01 til:

(2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1930/2000 af 12. september 2000 om justering af den maksimale procentsats for B-afgiften i sukkersektoren og ændring af minimumsprisen for B-sukkerroer for produktionsåret 2000/01 ⁽⁵⁾ blev det i artikel 33, stk. 4, første led, i forordning (EF) nr. 2038/1999 omhandlede maksimumsbeløb for produktionsåret 2000/01 sat til 37,5 % af interventionsprisen for hvidt sukker.

a) 1,2638 EUR/100 kg hvidt sukker som basisproduktionsafgift for A-sukker og B-sukker

b) 13,0998 EUR/100 kg hvidt sukker som B-afgift for B-sukker

c) 0,5330 EUR/100 kg tørstof som basisproduktionsafgift for A-isoglucose og B-isoglucose

d) 5,4980 EUR/100 kg tørstof som B-afgift for B-isoglucose

(3) Med henblik på bestemmelse af produktionsafgifterne for produktionsåret 2000/01 fører det anslåede samlede tab, der er konstateret i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999, når det gælder basisproduktionsafgifterne, til fastsættelse af de maksimumsbeløb, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 33, stk. 3, og til, ved beregning af B-afgiften i overensstemmelse med artikel 33, stk. 4 og 5, i samme

e) 1,2638 EUR/100 kg tørstofækvivalentsukker/isoglucose som basisproduktionsafgift for A-inulinsirup og B-inulinsirup

f) 13,0998 EUR/100 g tørstofækvivalentsukker/isoglucose som B-afgift for B-inulinsirup.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 127 af 9.5.2001, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 158 af 9.6.1982, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT L 53 af 24.2.1994, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT L 231 af 13.9.2000, s. 6.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. oktober 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1994/2001**af 11. oktober 2001****om fastsættelse for produktionsåret 2000/01 af det beløb, som sukkerfabrikanterne skal betale sælgere af sukkerroer som følge af forskellen mellem det maksimale B-afgiftsbeløb og det faktiske afgiftsbeløb**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 906/2001⁽²⁾, særlig artikel 36, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter artikel 36, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999 er sukkerfabrikanterne, hvis B-afgiftsbeløbet er mindre end det i samme forordnings artikel 33, stk. 4, omhandlede maksimumsbeløb, eventuelt ændret i henhold til stk. 5 i samme artikel, forpligtet til at betale sælgerne af sukkerroer 60 % af forskellen mellem det pågældende maksimale afgiftsbeløb og det afgiftsbeløb, der skal opkræves. Efter artikel 8, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1443/82 af 8. juni 1982 om gennemførelsesbestemmelser for kvotaordningen for sukker⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 392/94⁽⁴⁾, fastsættes det i artikel 36, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999 omhandlede beløb samtidig med og efter samme procedure som produktionsafgifterne.
- (2) For produktionsåret 2000/01 blev det maksimale B-afgiftsbeløb for sukker sat til 37,5 % af interventionsprisen for hvidt sukker. For sukker indebærer det, at det

B-afgiftsbeløb, der skal opkræves for det pågældende produktionsår, kun vil være på 20,7308 % af interventionsprisen for hvidt sukker. I overensstemmelse med artikel 36, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999 bør det derfor fastsættes, hvilket beløb (svarende til 60 % af nævnte forskel) sukkerfabrikanterne skal betale sælgere af sukkerroer pr. ton sukkerroer af standardkvalitet.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det i artikel 36, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999 omhandlede B-afgiftsbeløb, som sukkerfabrikanterne skal betale sælgere af sukkerroer, fastsættes for produktionsåret 2000/01 til 8,27 EUR/ton for sukkerroer af standardkvalitet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. oktober 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 127 af 9.5.2001, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 158 af 9.6.1982, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT L 53 af 24.2.1994, s. 7.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1995/2001**af 11. oktober 2001****om fastlæggelse af de mængder, der tillægges importørerne af de kvantitative kontingenter, der gælder for 2002 for visse varer med oprindelse i Folkerepublikken Kina**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 520/94 af 7. marts 1994 om fastlæggelse af en fællesskabsprocedure for forvaltning af de kvantitative kontingenter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 138/96 ⁽²⁾, særlig artikel 9 og 13,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1394/2001 af 9. juli 2001 om nærmere bestemmelser om forvaltningen af de kvantitative kontingenter, der gælder i 2002 for visse varer med oprindelse i Folkerepublikken Kina ⁽³⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1394/2001 har fastlagt andelen af hver af de pågældende kvantitative kontingenter, der er forbeholdt de traditionelle importører og andre importører, samt betingelserne og de nærmere regler for deltagelse i tildelingen af de disponible mængder. Importørerne har indsendt ansøgninger om importtilladelse til de kompetente nationale myndigheder mellem den 11. juli og den 7. september, kl. 15.00 (belgisk tid), i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EF) nr. 1394/2001.
- (2) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1394/2001 modtaget oplysninger fra medlemsstaterne om antallet og den samlede mængde af ansøgninger om indførselstilladelser, der er modtaget, samt om mængden af de traditionelle importørers import i referenceårene 1998 og 1999.
- (3) Kommissionen er på grundlag af disse oplysninger i stand til at fastlægge ensartede kriterier, efter hvilke de kompetente nationale myndigheder kan imødekomme ansøgningerne om indførselstilladelser fra importørerne i medlemsstaterne vedrørende de kvantitative kontingenter, der skal gælde i 2002.
- (4) Det fremgår af oplysningerne fra medlemsstaterne, at det samlede antal ansøgninger fra de traditionelle importører for de varer, der er anført i bilag I til denne forordning, overstiger den del af kontingentet, der

tillægges dem. Disse ansøgninger må derfor imødekommes således, at der på de mængder, hver importør har indført i referenceperioden, udtrykt i mængde eller i værdi, anvendes den ensartede nedsættelses-/forhøjelsessats, der er angivet i bilag I.

- (5) Det fremgår af oplysningerne fra medlemsstaterne, at det samlede antal ansøgninger fra de andre importører for de varer, der er anført i bilag II til denne forordning, overstiger den del af kontingentet, der tillægges dem. Disse ansøgninger bør derfor imødekommes således, at der på de mængder, hver importør har ansøgt om, anvendes den ensartede nedsættelsessats, der er angivet i bilag II, med de begrænsninger, der er fastlagt ved forordning (EF) nr. 1394/2001 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For de varer, der er anført i bilag I til denne forordning, tildeler de kompetente nationale myndigheder på grundlag af de ansøgninger om indførselstilladelse, der behørigt indgives af de traditionelle importører, hver importør en mængde eller værdi svarende til den indførsel, denne har angivet enten for 1998 eller 1999, justeret med den nedsættelses-/forhøjelsessats, der er anført i det nævnte bilag for hvert kontingent.

Medfører anvendelsen af dette mængdekriterium, at der tildeles en større mængde eller værdi end den, der ansøges om, begrænses mængden eller værdien til, hvad der er ansøgt om.

Artikel 2

For de varer, der er anført i bilag II til denne forordning, imødekommer de kompetente nationale myndigheder i fuldt omfang de ansøgninger om indførselstilladelse, der behørigt indgives af andre importører end de traditionelle, med de begrænsninger, der er fastlagt ved forordning (EF) nr. 1394/2001.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 66 af 10.3.1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 21 af 27.1.1996, s. 6.

⁽³⁾ EFT L 187 af 10.7.2001, s. 31.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. oktober 2001.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

BILAG I

**Nedsættelses-/forhøjelsessats for indførslen i 1998 eller 1999
(traditionelle importører)**

Beskrivelse af varerne	HS/KN-kode	Nedsættelses-/ forhøjelsessats (%)
Fodtøj	ex 6402 99 ⁽¹⁾	- 29,45
	6403 51 6403 59	+ 7,66
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	- 37,88
	ex 6404 11 ⁽²⁾	- 28,51
	6404 19 10	+ 15,79
Bordservice og køkkenartikler af porcelæn	6911 10	- 35,17
Bordservice, køkkenartikler og andre husholdningsartikler samt toilettartikler af keramisk materiale, undtagen porcelæn	6912 00	- 23,77

⁽¹⁾ Undtagen fodtøj fremstillet ved hjælp af særlig teknologi: Fodtøj, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 EUR, til sportsbrug, med en støbt (dog ikke sprøjtetstøbt) sål i et eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

⁽²⁾ Undtagen:

- fodtøj, som er fremstillet til sportsbrug, med en ikke sprøjtetstøbt sål, og som er forsynet med eller kan forsynes med pigge, knopper og lignende
- fodtøj fremstillet ved hjælp af særlig teknologi: Fodtøj, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 EUR, til sportsbrug, med en støbt (dog ikke sprøjtetstøbt) sål i et eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

BILAG II

Nedsættelsessats for den mængde, der anmodes om inden for de maksimumsmængder, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 1394/2001

(andre end traditionelle importører)

Beskrivelse af varerne	HS/KN-kode	Nedsættelsessats (%)
Fodtøj	ex 6402 99 ⁽¹⁾	- 7,89
	6403 51 6403 59	- 89,34
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	- 71,52
	ex 6404 11 ⁽²⁾	- 54,05
	6404 19 10	- 6,77
Bordservice og køkkenartikler af porcelæn	6911 10	0
Bordservice, køkkenartikler og andre husholdningsartikler samt toiletartikler af keramisk materiale, undtagen porcelæn	6912 00	- 12,75

⁽¹⁾ Undtagen fodtøj fremstillet ved hjælp af særlig teknologi: Fodtøj, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 EUR, til sportsbrug, med en støbt (dog ikke sprøjestøbt) sål i et eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

⁽²⁾ Undtagen:

- a) fodtøj, som er fremstillet til sportsbrug, med en ikke sprøjestøbt sål, og som er forsynet med eller kan forsynes med pigge, knopper og lignende
- b) fodtøj fremstillet ved hjælp af særlig teknologi: Fodtøj, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 EUR, til sportsbrug, med en støbt (dog ikke sprøjestøbt) sål i et eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1996/2001

af 11. oktober 2001

om anden ændring af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan og om ophævelse af forordning (EF) nr. 337/2000

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 af 6. marts 2001, om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan og om ophævelse af forordning (EF) nr. 337/2000⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1354/2001⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 1, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10 i forordning (EF) nr. 467/2001 bemyndiges Kommissionen til at ændre bilag I og VI på grundlag af afgørelser truffet af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd eller Taliban-sanktionskomitéen.
- (2) Bilag I til forordning (EF) nr. 467/2001, indeholder listen over personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af midler i henhold til nævnte forordning. Bilag VI indeholder lister over organisationer og organer, der er fritaget fra flyveforbuddet i henhold til nævnte forordning.
- (3) Den 20. august og den 6. oktober besluttede Taliban-sanktionskomitéen at ændre listen over personer og enheder, hvis midler skal indefrys, og at ændre listen over humanitære organisationer, og bilag I og VI til forordning (EF) nr. 467/2001 bør derfor ændres tilsvarende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 467/2001, foretages følgende ændringer:

1. Følgende personer og enheder føjes til bilag I:

- The Afghan Export Bank
- Al Qaida/Islamic Army
(også kendt som: »The Base«, Al Qaeda, Islamic Salvation Foundation, The Group for the Preservation of the Holy Sites, The Islamic Army for the Liberation of Holy Places, The World Islamic Front for Jihad Against Jews and Crusaders, Usama Bin Laden Network, Usama Bin Laden Organisation)

- Abu Sayyaf Group
(også kendt som: Al Harakat Al Islamiyya)
- Armed Islamic Group (GIA)
(også kendt som: Al Jamm'ah Al Islamiah Al-Musallah, GIA, Groupement Islamique Armé)
- Harakat Ul-Mujahidin/HUM
(også kendt som: Al-Faran, Al-Hadid, Al-Hadith, Harakat Ul-Ansar,HUA, Harakat Ul-Mujahideen)
- Al-Jihad/Egyptian Islamic Jihad
(også kendt som: Egyptian Al-Jihad, Egyptian Islamic Jihad, Jihad Group, New Jihad)
- Islamic Movement of Uzbekistan (IMU)
(også kendt som: IMU)
- Asbat al-Ansar
- Salafist group for Call and Combat (GSPC)
(også kendt som: Le Groupe Salafiste pour la Prédiction et le Combat)
- Libyan Islamic Fighting Group
- Al-Itihaad Al-Islamiya (AIAI)
- Islamic Army of Aden
- Usama Bin laden (enkeltperson)
(også kendt som: Usama Bin Muhammed Bin Awad, Osama Bin Laden). Født 30. juli 1957; Jeddah, Saudi Arabien; alternativt fødested: Yemen
- Muhammad Atif (enkeltperson)
(også kendt som: Subhi Abu Sitta, Abu Hafs Al Masri, Sheik Taysir Abdullah, Mohamed Atef, Abu Hafs Al Masri el Khabir, Taysir). Født 1956, Alexandria, Egypten; alternativ fødselsdato: 1951
- Sayf al-Adl (enkeltperson)
(også kendt som: Saif Al-'Adil). Født 1963, Egypten.
- Shaykh Sai'id (enkeltperson)
(også kendt som: Mustafa Muhammad Ahmad). Født i Egypten.
- Abu Hafs the Mauritanian (enkeltperson)
(også kendt som: Mahfouz Ould al-Walid, Khalid Al-Shanqiti, Mafouz Walad Al-Walid, Mahamedou Ouid Slahi). Født 1.1.1975.
- Ibn Al-Shaykh Al-Libi (enkeltperson)
- Abu Zubaydah (enkeltperson)
(også kendt som: Abu Zubaida, Abd Al-Hadi Al Wahab, Zain Al-Abidin Muhahhad Husain, Zayn Al-Abidin Muhammad Husain, Tariq). Født 12.3.1971, Riyadh, Saudi Arabien.
- Abd al-Hadi al-Iraqi (enkeltperson)
(også kendt som: Abu Abdallah, Abdal Al-Hadi Al-Iraqi)

⁽¹⁾ EFT L 67 af 9.3.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 182 af 5.7.2001, s. 15.

- Ayman Al-Zawahari (enkeltperson)
(også kendt som: Ahmed Fuad Salim), operationel og militær leder af Jihad Group. Født 19.6.1951, Giza, Egypten; Pas nr. 1084010 (Egypten); alternativt nr.: 19820215
- Thirwat Salah Shihata (enkeltperson)
(også kendt som: Tarwat Salah Abdallah, Salah Shihata Thirwat, Shahata Thirwat). Født 29.6.1960, Egypten.
- Tariq Anwar Al-Sayyid Ahmad (enkeltperson)
(også kendt som: Hamdi Ahmad Farag, Amr al-Fatih Fathi). Født 15.3.1963, Alexandria, Egypten
- Muhammad Salah (enkeltperson)
(også kendt som: Nasr Fahmi Nasr Hasanayn)
- Makhtab Al-Khidamat/Al Kifah (enkeltperson)
- Wafa Humanitarian Organization
(også kendt som: Al Wafa, Al Wafa Organisation, Wafa Al-Igatha Al-Islamia) Jordan house No 125, Street 54, Phase II. Hayatabad, Peshawar, Pakistan. Kontorer i Saudi Arabien, Kuwait og De Forenede Arabiske Emirater
- Al Rashid Trust
(også kendt som: Al-Rasheed Trust).
Kitas Ghar, Nazimabad 4, Dahgel-Iftah, Karachi, Pakistan.
Jamia Maajid, Sulalman Park, Melgium Pura, Lahore, Pakistan.
Office Dha'rbi M'unin, Opposite Khyber Bank, Abbottabad Road, Mansehra, Pakistan.
Office Dhar'bi M'unin ZR Brothers, Katcherry Road, Chowk Yadgaar, Peshawar, Pakistan.

Office Dha'rbi-M'unin, Rm No 3 Moti Plaza, Near Liaquat Bagh, Muree Road, Rawalpindi, Pakistan.

Office Dha'rbi-M'unin, Top floor, Dr Dawa Khan Dental Clinic Surgeon, Main Baxae, Mingora, Swat, Pakistan.

Operations in Afghanistan: Heart, Jalalabad, Kabul, Kandahar, Mazar Sherif.

Also operations in Kosovo, Chechnya.

- Mamoun Darkazanli Import-Export Company
(også kendt som: Darkazanli Company, Darkazanli Export-Import Sonderposten). Uhlenhorsterweg 34 11, Hamborg, Tyskland.

2. Følgende organisationer føjes til bilag VI:

- International Medical Corps (IMC), 11500 West Olympic Blvd, Suite 506, Los Angeles, California 90064-1524, USA
- Goal, PO Box 19, Dun Laoghaire, Co. Dublin, Irland
- Drug Control Community (DCC), No 21 Shahid Mehdiadzadeh St, South Karegar Ave., Teheran, Iran
- Aftab Society, No 3 South Sohrevardi St, Teheran, Iran
- International Green PODNGO, No 10 11th St Shahid Sarafraz St, Shahid Beheshti Ave., Teheran, Iran
- HOPE Worldwide, 163 Tooting High St, London SW17 OSY, Det Forenede Kongerige
- Red Crescent Society of the Islamic Republic of Iran, Ostad Nejatollahi St, 159893315 Teheran, Iran.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. oktober 2001.

På Kommissionens vegne

Christopher PATTEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1997/2001
af 11. oktober 2001
om bud for udførsel af rug, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1005/2001 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/1999⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 602/2001⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af rug til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1005/2001⁽⁵⁾.
- (2) I overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 kan Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr.

1766/92 beslutte, at licitationen skal være uden virkning.

- (3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 5. til 11. oktober 2001 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1005/2001 omhandlede licitation over restitutionen eller afgiften ved udførsel af rug, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. oktober 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. oktober 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 89 af 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 140 af 24.5.2001, s. 10.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1998/2001
af 11. oktober 2001
om bud for udførsel af byg, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1558/2001 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 602/2001⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af byg til alle tredjelande undtagen Amerikas Forenede Stater og Canada blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1558/2001⁽⁵⁾.
- (2) I overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 kan Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning

(EØF) nr. 1766/92 beslutte, at licitationen skal være uden virkning.

- (3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 5 til den 11 oktober 2001 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1558/2001 omhandlede licitation over restitutionen ved udførsel af byg, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. oktober 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. oktober 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 89 af 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 205 af 31.7.2001, s. 33.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1999/2001
af 11. oktober 2001
om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i
forordning (EF) nr. 943/2001 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 602/2001⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til alle tredjelande undtagen Polen blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 943/2001⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forord-

ning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 5. til den 11. oktober 2001 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 943/2001 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. oktober 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. oktober 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 89 af 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 133 af 16.5.2001, s. 3.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

**AFGØRELSE Nr. 5/2001 TRUFFET AF ASSOCIERINGSRÅDET
mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken
Estland på den anden side
af 12. juni 2001
om fastlæggelse af Estlands finansielle bidrag for deltagelse i Socrates II-programmet og
programmet for unge i årene 2001 til 2006**

(2001/722/EF)

ASSOCIERINGSRÅDET HAR —

under henvisning til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side ⁽¹⁾, særlig artikel 108, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved afgørelse nr. 1/2000 af 24. juli 2000 har Associeringsrådet EU-Estland ⁽²⁾ fastlagt vilkårene og betingelserne for Republikken Estlands deltagelse i anden fase af Leonardo da Vinci- og Socrates-programmerne, og afgørelsen gælder i hele den periode, hvor programmerne gennemføres.
- (2) Ved afgørelse nr. 2/2000 af 20. september 2000 har Associeringsrådet EU-Estland ⁽³⁾ fastlagt vilkårene og betingelserne for Republikken Estlands deltagelse i programmet for unge, og afgørelsen gælder i hele den periode, hvor programmet gennemføres.
- (3) Det fremgår af punkt 2 i bilag II til afgørelse nr. 1/2000 og punkt 1 i bilag II til afgørelse nr. 2/2000, at associeringsrådet i løbet af 2000 fastsætter det finansielle bidrag, som Estland skal indbetale til Den Europæiske Unions budget for at deltage i henholdsvis Socrates II-programmet og programmet for unge fra 2001 til 2006 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det finansielle bidrag, som Estland skal indbetale til Den Europæiske Unions budget for at deltage i Socrates II-programmet for årene 2001 til 2006, er følgende:

(EUR)

2001	2002	2003	2004	2005	2006
737 000	755 000	771 000	792 000	815 000	846 000

⁽¹⁾ EFT L 68 af 9.3.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 236 af 20.9.2000, s. 18.

⁽³⁾ EFT L 273 af 26.10.2000, s. 26.

Artikel 2

Det finansielle bidrag, som Estland skal indbetale til Den Europæiske Unions budget for at deltage i programmet for unge for årene 2001 til 2006, er følgende:

(EUR)

2001	2002	2003	2004	2005	2006
478 000	507 000	536 000	562 000	589 000	625 000

Artikel 3

Der ansøges om Phare-midler efter følgende skema:

— for det finansielle bidrag til Socrates II-programmet følgende årlige bidrag:

(EUR)

2001	2002	2003	2004	2005	2006
337 000	355 000	321 000	292 000	265 000	246 000

— for det finansielle bidrag til programmet for unge følgende årlige bidrag:

(EUR)

2001	2002	2003	2004	2005	2006
178 000	207 000	186 000	162 000	189 000	175 000

Den resterende del af Estlands bidrag vil blive afholdt over det estiske statsbudget.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for associeringsrådets vedtagelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juni 2001.

På associeringsrådets vegne

T. H. ILVES

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. juli 2001

om Alitalias rekapitalisering

(meddelt under nummer K(2001) 2349)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2001/723/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a), og protokol nr. 27,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽¹⁾,

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med ovennævnte artikler og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

SAGSFORLØB

- (1) Med beslutning 97/789/EF ⁽²⁾ (i det følgende »1997-beslutningen«) gav Kommissionen de italienske myndigheder tilladelse til at yde det italienske luftfartsselskab, Alitalia Linee Aeree Italiane SpA (i det følgende »Alitalia«), en statsstøtte til omstrukturering af størrelsesordenen 2 750 mia. ITL. Støtten var ledsaget af en omstruktureringsplan (i det følgende »planen«), der blev afsluttet den 31. december 2000. Artikel 1, 2 og 3 i nævnte beslutning lyder således:

»Artikel 1

Den støtte, den italienske regering har ydet til Alitalia Linee Aeree Italiane SpA, i det følgende benævnt »Alitalia«, i form af en kapitaltilførsel på i alt 2 750 mia. ITL, og som har til formål at sikre virksomhedens omstrukturering i henhold til den omstrukturingsplan, der blev meddelt Kommissionen den 29. juli 1996 og revideret den 26. juni 1997, betragtes som forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen efter traktatens artikel 92, stk. 3, punkt c) og aftalens artikel 61, stk. 3, punkt c), under forudsætning af, at de italienske myndigheder overholder følgende forpligtelser:

- 1) De forholder sig over for Alitalia som en almindelig aktionær, således at virksomheden kan blive administreret udelukkende efter kommercielle principper, således at de ikke blander sig i dens ledelse af andre grunde end dem, der er nøje forbundet med den italienske stats status som aktionær.

⁽¹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 322 af 25.11.1997, s. 44.

- 2) De tilfører ikke Alitalia yderligere kapital og yder ikke Alitalia nogen anden form for støtte, ej heller i form af lånegarantier.
- 3) De sikrer, at støtten indtil den 31. december 2000 udelukkende anvendes til virksomhedens omstrukturering og ikke til at erhverve nye kapitalinteresser i andre luftfartsselskaber.
- 4) De giver ikke Alitalia nogen form for fortrinsbehandling i forhold til andre EF- luftfartsselskaber, hverken hvad angår tildeling af trafikrettigheder (herunder på ruter til tredjelande uden for EØS), tildeling af afgang- og ankomsttider, ground handling eller adgang til lufthavnsfaciliteter, i det omfang en fortrinsbehandling ville være uforenelig med fællesskabsretten. De italienske myndigheder bekræfter især, at de ikke vil anvende bestemmelser, der er uforenelige med fællesskabsretten, og garanterer at:
  - a) de omgående vil iværksætte og inden den 31. december 1998 afslutte proceduren for revision af aftale nr. 4372 af 15. april 1992, som godkendt ved dekret af 16. april 1992, i det følgende benævnt »aftalen«, med henblik på at sikre, at aftalen stemmer overens med fællesskabsbestemmelserne, særligt hvad angår »prioritetsret«, »statslig indblanding«, »overensstemmelse med liberaliseringsreglerne for luftfartssektoren« og »lufthavnsprivilegier«
  - b) der allerede er foretaget en de facto-revision af aftalen, hvad angår ovennævnte punkter, efter brevveksling med Alitalia på grundlag af aftalens § 50, som fastsætter, at aftalen kun finder anvendelse i det omfang, den stemmer overens med fællesskabsretten
  - c) Alitalia har afstået fra den prioritetsret, der følger af artikel 3 i ovennævnte aftale
  - d) de i de italienske lufthavne, som koordineres helt eller delvist, inden starten på vintersæsonen 1997-1998 vil udpege en koordinator, som ikke har tilknytning til Alitalia, og som kan handle fuldstændig uafhængigt af selskabet.
- 5) De sikrer, at den udbudte kapacitet på fly, der benyttes af Alitalia eller af andre transportører på betingelser, der indebærer en kommerciel risiko for Alitalia (aftaler om wet-leasing, blockspace, joint venture, mv.), indtil den 31. december 2000 ikke overstiger følgende grænser:
  - a) antallet af disponible sæder må maksimalt andrage 28 985, heraf 26 350 i Alitalias egen flåde
  - b) væksten i antallet af ASK pr. kalenderår:
    - inden for EØS, med undtagelse af Italien, og
    - inden for Italien

vil for hvert kalenderår ikke overstige 2,7%; ingen vækst i ASK vil blive tilladt, hvis de tilsvarende markeder vokser med under 2,7%. Såfremt tilsvarende markeder oplever en vækst på over 5%, må udbuddet øges ud over de 2,7% med den procentdel af væksten, der overstiger 5%.
- 6) De sikrer, at Alitalia benytter et bogholderisystem, der muliggør en hurtig beregning af et rentabilitetsnøgletal for hver rute, som defineres som forholdet mellem de samlede indtægter og omkostninger (de samlede omkostninger er lig med summen af variable og faste omkostninger) i forbindelse med ruten.
- 7) De sikrer, at Alitalia indtil den 31. december 2000 afholder sig fra at anvende priser på sine ruter, der ligger under konkurrenternes priser for et tilsvarende tilbud.
- 8) De sikrer, at Alitalia afhænder sin kapitalinteresse i Malev senest den [...] (*).

(*) Forretningshemmelighed.

- 9) De sikrer, at den omstruktureringsplan, som blev meddelt Kommissionen den 29. juli 1996 og ændret den 26. juni 1997, gennemføres fuldt ud, særligt med hensyn til opfyldelsen af de mål for produktivitet, rentabilitet og finansiel omstrukturering, der er anført i ovenstående afsnit VI.
- 10) De forelægger inden udgangen af marts måned i 1998, 1999, 2000 og 2001 Kommissionen en rapport om gennemførelsen af omstruktureringsplanen, Alitalias økonomiske og finansielle status og overholdelsen af betingelserne i denne beslutning. Rapporten skal omfatte en beskrivelse (medkontrahenternes art og navn) af kommercielle eller operationelle samarbejdsaftaler, som Alitalia har indgået i løbet af det foregående regnskabsår. Kommissionen lader i givet fald oplysningerne i rapporterne verificere af en uvildig konsulent udpeget af Kommissionen i samråd med den italienske regering.

Artikel 2

Udbetalingen af anden tranche på 500 mia. ITL og tredje tranche på 250 mia. ITL er betinget af, at de i artikel 1 anførte forpligtelser overholdes samt af, at omstruktureringsplanen faktisk gennemføres, og de forventede resultater opnås, særlig hvad angår omkostnings- og produktivitetstallet i ovenstående punkt 6.

Senest ti uger inden udbetalingen af anden og tredje tranche i henholdsvis maj 1998 og maj 1999 forelægger de italienske myndigheder Kommissionen en rapport, således at den har mulighed for at fremsætte bemærkninger bistået af en uvildig konsulent udpeget af Kommissionen efter samråd med de italienske myndigheder. Trancherne udbetales kun, hvis målene i omstruktureringsplanen er realiseret og forpligtelserne overholdt.

Artikel 3

Forpligtelserne i artikel 1 vedrører såvel Alitalia Linee Aeree Italiane SpA som datterselskabet Alitalia Team SpA.«

- (2) 1997-beslutningen blev anfægtet ved Retten i Første Instans af Alitalia, appellanten i sag T-296/97. Med dom af 12. december 2000 udtalte Retten sig om denne appel og annullerede 1997-beslutningen. Retten i Første Instans's konklusioner anfører i sin begrundelse følgende (præmis 171):

»Under hensyn til den mangelfulde begrundelse, som er blevet fastslået ovenfor i præmis 137, og de åbenbart urigtige vurderinger, som er blevet fastslået ovenfor i præmis 150 og 169, bør sagsøgeren gives medhold i sine påstande, og den anfægtede beslutning bør annulleres, idet det er uforholdt tillige at tage stilling til de øvrige argumenter vedrørende det første anbringende eller til de øvrige argumenter i stævningen.«

- (3) Begrundelserne for annulleringen af nævnte beslutning vedrører alle tre anden del af det første anbringende, som Alitalia fremførte. Det første anbringende vedrører den urigtige anvendelse af kriteriet om den private investor i en markedsøkonomi. Alitalia har faktisk fremført for Retten, at Kommissionen i sin 1997-beslutning uberettiget havde kvalificeret som statsstøtte den del af kapitaltilførslen på 2 750 mia. ITL foretaget af IRI, den italienske stats holdingselskab, til fordel for Alitalia. Andragendet var opdelt i tre led. I det første led af andragendet, der blev afvist af RFI (Retten i Første Instans) under præmis 94 i afgørelsen, påstod Alitalia, at IRI's investering i sig selv opfylder kriteriet om privat investor, fordi der deltager private investorer i dens kapital. I det andet led har Alitalia fremført, at Kommissionen havde foretaget åbenbart urigtige vurderinger ved beregningen af minimumsforrentningen og det interne afkast i strid med traktatens artikel 92, stk. 1, og ligebehandlingsprincippet samt mangelfuld begrundelse af sin egen beslutning desangående. I det tredje led, som Retten ikke har taget i betragtning, har Alitalia kritiseret den rent matematiske udledning, som Kommissionen har fulgt for at anvende kriteriet om den private investor.

- (4) Ved undersøgelsen af det andet led i det første andragende har Retten først beskrevet den metode, som Kommissionen anvendte i forbindelse med 1997-beslutningen, til at vurdere, om IRI-investeringen opfyldte kriteriet vedrørende den private investor, der består i at sammenholde projektets interne afkast i den foreliggende sag med den minimumsforrentning, som en privat investor forventer, og erklærede, at den metode, Kommissionen anvendte i den anfægtede beslutning, ikke som sådan kan kritiseres (præmis 99). Efter at have afvist Alitalias andragende til fordel for de faktorer, som Kommissionen og dens konsulenter lagde til grund for fastsættelsen af minimumsforrentningen (præmis 115 og 123) fandt Retten efterfølgende, at 1997-beslutningen var behæftet med fejl:
- en mangelfuld begrundelse »i den del, hvor den for IRI's investering fastsætter samme minimumsforrentning« som i Kommissionens beslutning 96/278/EF⁽³⁾, »Iberia-beslutningen« (præmis 137 i begrundelsen)
  - en åbenbart urigtig vurdering, »da den under hensyn til de i den anfægtede beslutning anførte grunde fandt, at insolvensomkostningerne vedrørende lånene fra Cofiri ikke skulle medtages i beregningen af det interne afkast« (præmis 150)
  - en åbenbart urigtig vurdering, »da den fandt, at ændringerne i omstrukturingsplanen i juni 1997, som den selv havde anerkendt, yderligere reducerede risiciene ved planen og forbedrede virksomhedens rentabilitet, ikke havde nogen betydning for beregningen af minimumsforrentningen og det interne afkast og dermed på bedømmelsen af, om IRI's investering opfyldte kriteriet vedrørende den private investor« (præmis 169).
- (5) Med andre ord: For så vidt angår først og fremmest den mangelfulde begrundelse minder Retten i præmis 137 i dommen om de betragtninger, som Kommissionen havde lagt til grund for at fastsætte minimumsforrentningen til 30 % i Iberia-beslutningen og understregede, at »Iberia-beslutningen skulle danne præcedens med hensyn til beregningen af minimumsforrentningen i den foreliggende sag« (præmis 130 i dommen), der på det tidspunkt, hvor 1997-beslutningen blev truffet, var den eneste beslutning, hvor Kommissionen allerede havde anvendt kriteriet med at sammenstille minimumsforrentningen og det interne afkast med henblik på at afgøre, om en investering i et luftfartselskab opfylder privatinvestorkriteriet. Retten fandt desuden, at på baggrund af disse betingelser skulle Kommissionen i 1997-beslutningen svare på det af Alitalia fremførte forhold, at Alitalias situation i hele procedurens administrative fase ikke var sammenlignelig med Iberias, der blev beskrevet i samme beslutning, og at den dér anvendte høje minimumsforrentning følgelig ikke kunne anvendes på Alitalia. Retten gennemgik derefter nogle af de særlige forhold ved Alitalias situation, som Kommissionen havde medtaget i 1997-beslutningen, og som Alitalia havde påberåbt til støtte for, at Alitalias situation adskilte sig fra luftfartsselskabet Iberias situation. Retten udleder deraf, at »Kommissionen ikke forklarede i den anfægtede beslutning, hvorfor den fandt det nødvendigt at anvende den samme minimumsforrentning på 30 % på IRI's investering, som den havde anvendt i Iberia-beslutningen, selv om de faktiske omstændigheder, der er lagt til grund for den anfægtede beslutning, bl.a. lader formode, at en række risikofaktorer, som i Iberia-beslutningen fik Kommissionen til at fastsætte minimumsforrentningen til et niveau, der var »meget højt og langt højere end de afkast, markedet kan fremvise,« ikke var til stede eller var til stede i mindre omfang i Alitalia-sagen (...)« (præmis 136 i dommen).
- (6) De risikofaktorer, som Retten henviser til i det citerede tekstafsnit, vedrører følgende aspekter:
- den kun delvis gennemførte omstrukturingsplan og forsinkelsen i personalereduktionen
  - de samfundsmæssige vanskeligheder, der er dårlige for selskabets image og for muligheden af effektivt at virkeliggøre de forventede produktivitetsforbedringer

⁽³⁾ EFT L 104 af 27.4.1996, s. 25.

- det lave produktivetsniveau og deraf behovet for sammen med arbejdsmarkedets parter at udtænke en ny plan for omkostningsnedsækninger
  - tvivl om valget af fremtidige eksterne partnere
  - usikkerhed omkring virkningerne af liberaliseringen af lufttransporten og ground handling-aktiviteterne for rentabiliteten på lang sigt.
- (7) For så vidt angår den anlagte åbenbare urigtige vurdering, der konstateres i dommens præmis 150, minder Retten, efter at have citeret den del af 1997-beslutningen, der vedrører insolvensomkostningerne, først om at »det ikke er bestridt, at størstedelen af den kapitaltilførsel på 1 000 mia. ITL, der blev foretaget i 1996, anvendtes til at betale IRI's lån på ca. 900 mia. ITL tilbage, og at denne transaktion kan anses for en konvertering af lån til kapital« (præmis 145 i dommen). Retten konstaterer dernæst, at denne konvertering af lån til kapital falder fuldstændig i tråd med formålene med sagsøgerens omstruktureringsplan, der bestod i at bringe »forholdet mellem gæld og egenkapital« ned. RFI forkaster derefter Kommissionens argument om, at konverteringen til kapital kun ville give en umiddelbar fordel, såvel som argumentet om, at Cofiris lån til Alitalia kunne være statsstøtte. Med hensyn til sidstnævnte argument fremfører Retten, at 1997-beslutningen ikke anfører denne grund, og at denne ikke engang underbygges af oplysninger fra Kommissionens konsulenter. Retten fastslår endvidere, at Kommissionens argumentation vedrørende insolvensomkostningerne er cirkulær; for rent faktisk at vurdere, om en privat investor ville have været tiltrukket af at investere 2 750 mia. ITL i Alitalia, baseres Kommissionens forudsætning på, at en privat investor ikke ville have foretaget den pågældende investering (præmis 149 i dommen).
- (8) Hvad for det tredje angår en åbenbart urigtig vurdering begynder Retten i præmis 169 i dommen sin begrundelse med at anføre, at »Kommissionen ikke foretog en ny vurdering af minimumsforrentningen og det interne afkast på grundlag af den sidste udgave af Alitalias omstruktureringsplan« (præmis 162) og forkaster derved Kommissionens argumentation, der angår begivenheder opstået efter vedtagelsen af 1997-beslutningen. Retten minder derefter om, at den metode Kommissionen anvendte til at vurdere, om IRI-investeringen opfylder privatinvestorkriteriet, består i at sammenholde det interne afkast med minimumsforrentningen og fremfører, at de seneste forbedringer i omstruktureringsplanen i juni 1997 »vil indebære en stigning i det interne afkast (øget rentabilitet) og et fald i minimumsforrentningen (færre risici)« (præmis 167). Retten udleder deraf, at »Kommissionen på denne baggrund burde have foretaget en ny vurdering af minimumsforrentningen og det interne afkast på grundlag af den sidste udgave af omstruktureringsplanen for at kunne foretage en rigtig bedømmelse af, om IRI's investering opfyldte kriteriet vedrørende den private investor.« (præmis 168 i dommen).
- (9) Det bør ligeledes fremføres, at Retten har forkastet Alitalias argument om en urigtig vurdering af det interne afkast, fordi Kommissionen skulle have forpligtet selskabet til at medregne omkostningerne ved førtidspensioneringen af 700 af de ansatte. Retten fremfører, at den retlige vurdering og den dispositive del af 1997-beslutning ikke noget sted omhandler Alitalias beslutning om at bære disse udgifter, og Kommissionen tager den blot ad notam i den anfægtede beslutning. Retten finder, at forpligtelsen blev uigenkaldelig, da der skete indbetaling på en spærret konto i juli 1997, og Kommissionen derfor måtte »undersøge, om investeringen opfyldte kriteriet vedrørende den private investor under hensyntagen til denne nye omstændighed« (præmis 154 i dommen).
- (10) For at kunne svare fuldt ud på kravene i Rettens dom henvendte Kommissionen sig til en uvildig ekspert, firmaet Ernst & Young, som allerede havde hjulpet den i Alitalia-sagen i 1996 og 1997, inden vedtagelsen af 1997-beslutningen, og hvis arbejdes kvalitet aldrig er blevet draget i tvivl af Retten. Konsulentens opgave er hovedsagelig at give Kommissionen alle de oplysninger, der bringer den i stand til — skulle sagen bringes til undersøgelse — at nå frem til en ny anvendelse af princippet om den markedsøkonomiske investor, og i særdeleshed at nå frem til dels en beregning af det interne afkast af kapitaltilførslen, dels til en vurdering af den ønskede minimumsforrentning, der

tager hensyn til begrundelsen i den nævnte dom fra Retten i Første Instans. Hjælp fra firmaet Ernst & Young for at bringe dette arbejde til en frugtbar afslutning var den afgørelse, som Kommissionen fandt helt naturlig, idet kun dette konsulentfirma var i stand til hurtigt at udføre den ønskede assistance i betragtning af dets kendskab til Alitalias situation i 1996 og 1997 såvel som firmaets kapacitet til at klare opgavens tekniske kompleksitet og finansielle vurderinger. Konsulentfirmaet forelagde sin rapport den 1. juni 2001. Det bør fremhæves, at den udpegede ekspert udelukkende giver Kommissionen assistance af teknisk art og selvfølgelig ikke på nogen måde kan erstatte Kommissionens skønsbeføjelse til at afgøre, hvorvidt der er tale om støtte på baggrund af de foreliggende oplysninger.

RETILIG VURDERING

- (11) I henhold til traktatens artikel 233 »har den eller de institutioner, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, eller hvis undladelse er erklæret stridende mod denne traktat, pligt til at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger«.
- (12) Denne regel har Retten tydeliggjort på følgende måde: »Den institution, hvis retsakt er blevet annulleret af Domstolen, skal for at efterkomme dommen og opfylde den fuldt ud, ikke blot tage hensyn til dommens konklusion, men også til de præmisser, som har ført til domskonklusionen, og som danner det fornødne grundlag for denne i den forstand, at de er nødvendige, når det skal afgøres, hvad konklusionen helt præcist går ud på. Det er nemlig disse præmisser, som dels fastslår, nøjagtig hvilken bestemmelse der anses for ulovlig, dels angiver de nøjagtige grunde til den i konklusionen fastslåede ulovlighed, og som den pågældende institution skal tage hensyn til, når den udsteder en anden retsakt i stedet for den, der er blevet annulleret«⁽⁴⁾. Domstolen har ligeledes understreget, at den institution, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, har pligt til at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger⁽⁵⁾.
- (13) I det foreliggende tilfælde har Kommissionen for behørigt at tage Rettens dom i betragtning pligt til at vedtage en ny beslutning, der indeholder begrundelsen af det punkt, hvor Retten har konstateret mangelfuld begrundelse, og som korrigerer de to åbenbart urigtige vurderinger, som Retten har fundet.
- (14) For så vidt angår den procedure, der skal følges forud for beslutningstagningen, pålægger artikel 233 ikke Kommissionen pligt til i den foreliggende sag at genåbne proceduren, der førte til 1997-beslutningen og at gentage proceduren i sin helhed, før der vedtages en ny beslutning. I denne henseende skal der skelnes mellem den mangelfulde begrundelse — der udgør en formel fejl — og de to åbenbart urigtige vurderinger, der derimod udgør materielle fejl. I forbindelse med mangelfuld begrundelse kan den institution, hvorfra retsaksen stammer, ifølge gængs retspraksis — når den annullerede retsakt er baseret på en formel eller proceduremæssig fejl — genoptage proceduren fra den fase, hvori fejlen har vist sig⁽⁶⁾. Kommissionen vedtog f.eks. beslutningen af 22. juli 1998 om den anmeldte kapitaludvidelse i Air France uden at genåbne proceduren⁽⁷⁾. Med hensyn til de to åbenbart urigtige vurderinger mener Kommissionen, at det ikke er nødvendigt at genåbne proceduren af to årsager; for det første skal denne beslutning baseres på de faktiske omstændigheder på det tidspunkt, da 1997-beslutningen⁽⁸⁾ blev udstedt, for det andet vedrører de to fejl, Retten har konstateret, udelukkende vurderingen af omstændigheder, der rent faktisk fandtes. Retten anfører i sin dom meget tydeligt, hvilke korrektioner Kommissionen skal foretage angående de to ovennævnte punkter, som i øvrigt er præcist beskrevet af Retten. Kommissionen råder i denne anledning over

⁽⁴⁾ Rettens dom af 26. april 1988, Astéris mod Kommissionen, forenede sager 97/86, 193/86, 99/86 og 215/86, Sml. 1988, s. 2181, præmis 27 og evt. 3.

⁽⁵⁾ Rettens dom af 5. marts 1980, Könecke mod Kommissionen, sag 76/79, Sml. 1980, s. 665, præmis 13, 14 og 15 i begrundelsen.

⁽⁶⁾ Rettens dom af 13. november 1990, Fedesa c.a., sag C-331/88, Sml. 1990 I, s. 4023, og Rettens dom af 17. oktober 1991, De Compte mod Europa-Parlamentet, sag T-26/89, Sml. 1991 II, s. 781, præmis 70.

⁽⁷⁾ EFT L 63 af 12.3.1999, s. 66.

⁽⁸⁾ Jf. Retten i Første Instans dom af 25. juni 1998, British Airways og andre mod Kommissionen, forenede sager 371/94 og 394/94, Sml. 1998 II, s. 2405.

fuldstændige erkendte oplysninger om omstændighederne og den finansielle teknik med hensyn til de to pågældende punkter i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde Rettens krav, og finder det ikke hensigtsmæssigt at opfordre medlemsstaterne eller interesserede tredjeparter til at fremsætte deres bemærkninger. Der bør desuden mindes om, at medlemsstaterne og de andre interesserede parter allerede har haft lejlighed til at give udtryk for deres synspunkt under det administrative forløb forud for vedtagelsen af 1997-beslutningen, og at deres rettigheder således er blevet respekteret. I betragtning heraf råder Kommissionen over alle de oplysninger, der sætter den i stand til at vedtage en ny beslutning, uden at det er nødvendigt at genåbne den procedure, der er fastsat i traktatens artikel 88, stk. 2.

Det markedsøkonomiske investorprincip

- (15) Kommissionen ønsker først og fremmest at minde om, at den i forbindelse med liberaliseringen af det indre luftfartsmarked har offentliggjort en meddelelse om anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 og EØS-aftalens artikel 61 på statsstøtte i luftfartssektoren⁽⁹⁾. Den anvendelse, som Kommissionen har til hensigt at gøre af det markedsøkonomiske investorprincip, er detaljeret forklaret i punkt 27 til 31 i meddelelsen. Dette princip eller kriterium består i en analyse, der anvendt på en bestemt foranstaltning gør det muligt at afgøre, om investor får et udbytte og derfor kan betragtes som »fordelagtig« ifølge traktatens artikel 87, stk. 1. Testen er baseret på den objektive definition på statsstøtte, som den er anført i traktaten og — til forskel fra Kommissionens vurdering skal give overensstemmelse med støtte i medfør af traktatens artikel 87, stk. 3 — er Kommissionens anvendelse heraf obligatorisk og ikke skønsmæssig. Det markedsøkonomiske investorprincip anvendes for øvrigt systematisk af Kommissionen, når den har skullet undersøge støtte modtaget i forbindelse med omstrukturering i selskaberne Sabena i 1991⁽¹⁰⁾, Iberia i 1992⁽¹¹⁾, Aer Lingus i 1993⁽¹²⁾, TAP⁽¹³⁾, Air France⁽¹⁴⁾ og Olympic Airways⁽¹⁵⁾ i 1994. I alle disse tilfælde anfægtede de pågældende medlemsstater ikke seriøst, at der var tale om statsstøtte. Da Kommissionen skulle undersøge kapitaltilførslen til luftfartsselskabet Iberia i 1996, anvendte den, stadig med hensyn til anvendelsen af det markedsøkonomiske investorprincip, en sofistikeret finansieringsanalyse, hvori indgår navnlig minimums(forrentnings)satsen (den såkaldte »hurdle rate«), som en investor, der handler efter kommercielle principper, ville anvende på sin investering. Det er denne analysemetode, som Kommissionen ligeledes anvendte i forbindelse med kapitaltilførslen på 2 750 mia. ITL i Alitalia, og som var årsagen til 1997-beslutningen, der siden blev annulleret.
- (16) Den begrundelse, der førte til annullering af 1997-beslutningen, vedrørte udelukkende en urigtig anvendelse af det markedsøkonomiske investorprincip: Det er derfor nødvendigt på ny at anvende dette princip uden at begå de fejl, som Retten i Første Instans dømte Kommissionen for.
- (17) Der skal først mindes om, at Retten forkastede Alitalias argument om, at deltagelse af private investorer i kapitaltilførslen i sig selv påviser, at en sådan foranstaltning opfylder privatinvestorprincippet (præmis 92 i dommen); hvis der imidlertid ikke er nogen betydelig deltagelse af private investorer i foranstaltningen, skal Kommissionen foretage en teoretisk analyse. Retten har i denne forbindelse bekræftet, at Kommissionen anvendte den korrekte metode, der består i at sammenholde TRI's investering med værdien af projektets fremtidige forventede cash-flows i form af den minimumsforrentning (»hurdle rate«), som en privat investor forventer (præmis 99 og 100 i dommen). Denne metode kan sidestilles med foranstaltningens interne afkast og den minimumsforrentning, som den private investor ville forvente. Følgelig vedrører den nye analyse, som Kommissionen har pligt til at udføre, udelukkende bestemmelse af transaktionens interne afkast og den private investors forventede minimumsforrentning.

⁽⁹⁾ EFT C 350 af 10.12.1994, s. 5.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens beslutning af 24. juli 1991 (EFT L 300 af 31.10.1991, s. 48).

⁽¹¹⁾ Kommissionens beslutning af 22. juli 1992. Ikke offentliggjort.

⁽¹²⁾ Kommissionens beslutning af 21. december 1993 (EFT L 54 af 25.2.1994, s. 30).

⁽¹³⁾ Kommissionens beslutning af 6. juli 1994 (EFT L 279 af 28.10.1994, s. 29).

⁽¹⁴⁾ Kommissionens beslutning af 27. juli 1994 (EFT L 254 af 30.9.1994, s. 73).

⁽¹⁵⁾ Kommissionens beslutning af 7. oktober 1994 (EFT L 273 af 25.10.1994, s. 22).

- (18) For at rette den åbenlyse urigtige vurdering, som Retten fordømte ved at annullere 1997-beslutningen, skal den nye analyse tage hensyn til de seneste ændringer, som Alitalia foretog i omstrukturingsplanen i juni 1997. Under pres fra de italienske myndigheder, der ønskede Kommissionens beslutning vedtaget inden udgangen af juli 1997 (og som i øvrigt havde anerkendt, at der var tale om statsstøtte), havde Kommissionen inden vedtagelsen af 1997-beslutningen rent faktisk ikke fundet det hensigtsmæssigt at foretage en ny beregning af det interne afkast og en ny vurdering af minimumsforrentningen, der tog højde for de seneste ændringer i omstrukturingsplanen. Det er ligeledes sandt, at disse seneste ændringer ikke var af større omfang sammenlignet med de ændringer, der blev foretaget i planen i februar 1997, som der derimod blev taget behørigt hensyn til.
- (19) Hvad for det første angår det interne afkast skal der mindes om, at en finansieringstransaktions interne afkast er den kalkulationsrente, til hvilken det investerede beløb er lig med det afkast, som investeringen giver. I det foreliggende tilfælde er de fremtidige afkast, der skal tages i betragtning dem, der forventes ved udgangen af år 2000, det år hvor planen afsluttes. Selskabet råder ligeledes over pålidelige finansielle fremskrivninger indtil denne dato, der på den ene side er temmelig fjerne tidsmæssigt til, at den pågældende kapitaltilførsel kan få alle tilsigtede virkninger med hensyn til omstrukturen, og på den anden side temmelig korte til at mindske usikkerhedsmomenterne omkring fremskrivningernes virkeliggørelse. De afkast, som Alitalia har produceret, omfatter hovedsagelig den merværdi, selskabet har udvirket indtil 2000, og den dividende Alitalia har udbetalt til IRI inden 2000.
- (20) Som Retten desuden har erklæret i nævnte dom af 12. december 2000, skal der i afkastberegningen medregnes omkostningerne ved insolvens, som IRI skulle bære i det tilfælde, Alitalia ville være blevet erklæret konkurs, og som hovedsagelig ville være tab på grund af de kortsigtede lån, som Cofiri, der er en filial af IRI, havde ydet Alitalia inden juni 1996. Der bør foretages en sådan medregning i dette særlige foreliggende tilfælde, fordi Kommissionen ikke har påvist, at ydelsen af de pågældende lån i sig selv udgjorde statsstøtte. Manglende tilbagebetaling af disse lån på kort sigt i tilfælde af Alitalias indstilling af aktiviteterne udgør for IRI et tab af cash-flow. De samlede omkostninger i forbindelse med insolvens overstiger ikke 1 000 mia. ITL, som de italienske myndigheder fremfører i deres meddelelse til Kommissionen af 29. juli og 9. september 1996, men kan anslås til omkring 750 mia. ITL. Af den rapport, som eksperten fremlagde den 18. juni 1997, fremgår det, at det af de italienske myndigheder anførte beløb rent faktisk overvurderer tabsrisikoen ved de aktiver, der kan indløses på kort sigt, men derimod undervurderer handelsværdien af Alitalia-flåden, overvurderer likvidationsomkostningerne og tager ikke hensyn til de af Alitalia allerede udbetalte beløb i forbindelse med indkøb af nyt udstyr. Beløbet på 750 mia. ITL for de samlede insolvensomkostninger blev i øvrigt accepteret af Alitalia i replikken dateret 29. marts 1997 indgivet til Retten under bevisoptagelsen i sagen T-296/97.
- (21) Selskabet Alitalias merværdi i 2000 i forhold til 1997, hvor kapitaltilførslen, der er genstand for denne beslutning, faktisk viser sig at være lig med værdien af IRI's deltagelse i virksomheden i år 2000, eftersom Alitalias værdi i 1997 ifølge både Kommissionens og Alitalias egne konsulents udsagn skal anslås til lig nul. Der er en vis usikkerhed omkring størrelsen af IRI's andel i Alitalias kapital indtil år 2000, idet det ikke var muligt i 1997 at have kendskab til skattereglerne for overførsel af Alitalia-aktier til de ansatte og til datoen for denne overførsel. IRI's andel i Alitalias kapital i år 2000 kan således udregnes til henholdsvis 79 % eller 86 % alt efter, hvilke skatteregler der anvendes. Værdien af IRI's andel i Alitalias kapital, såvel som de samlede udbetalte dividender, varierer selvfølgelig i funktion af disse to procentsatser. Der er imidlertid ingen usikkerhed omkring Alitalias andel i udgifterne til førtidspensioneringen af 700 ansatte, eftersom Retten ikke har gjort indsigelse imod Kommissionens fremgangsmåde, der gik ud på blot at tage en sådan forpligtelse ad notam (præmis 153 i dommen). Alitalias forpligtelse til at påtage sig disse udgifter, blev uigenkaldelig i juli 1997, årsag til at tage hensyn til denne omstændighed i beregningerne (præmis 154 og 156 i dommen).

- (22) For at bestemme Alitalias værdi ved udgangen af 2000 og dermed bestemme IRI's andel i selskabet på det pågældende tidspunkt, har Kommissionen anvendt samme fremgangsmåde som i Iberia-sagen ⁽¹⁶⁾. Denne består i at gange Alitalias anslåede cash flow for et typisk år efter år 2000 med en koefficient, der ajourfører alle fremtidige cash flows. Ved at trække gælden i år 2000 fra værdien af de således beregnede aktiver, opnås værdien af egenkapitalen på en given dato. Multiplikator-koefficienten anvendt på overskuddet for et typisk år bestemmes som funktion af dels den gennemsnitlige vækstrate i cash flowet i alle årene efter år 2000, dels af den ajourføringssats, der anvendes for år 2000. Denne værdi er den vejede gennemsnitsomkostning af kapitalen for Alitalia på det pågældende tidspunkt, der viser sig at være 9,53 %, et vejlet gennemsnit af den skønnede gældsomkostning (7,2 %) og egenkapitalens omkostning (14 %), der anslås ved hjælp af »Capital Asset Pricing Model«. Der bør her fremhæves det forhold, at den således definerede gennemsnitlige kapitalomkostning ikke tager hensyn til de særlige risici ved Alitalia. Hvad angår den årlige vækstrate i selskabets cash flow efter år 2000, forekommer det rimeligt at sætte den til 4,5 % i løbende priser. Denne værdi bestemmes ud fra økonomiens vækstrate på lang sigt, fra multiplikatoren af den specifikke rate for lufttransportsektoren, fra den forventede udvikling i indtægten pr. enhed og inflationen. Heraf fremgår, at værdien af IRI's andel i Alitalia i december 2000 når op på henholdsvis 4 206 eller 4 330 mia. ITL alt efter hvilke beskatningsbestemmelser, der anvendes.
- (23) Ud fra disse oplysninger kan det indre afkast af investeringen på 2 750 mia. ITL i Alitaliakapitalen for IRI's vedkommende i 1997 sættes til 25,2 % eller 26,1 % alt efter de ovenfor nævnte beskatningsregler.
- (24) For det andet, for så vidt angår bestemmelse af minimumsforrentningen (»hurdle rate«), som en markedsøkonomisk investor ville foretage i forbindelse med en sådan investering (kapitaloverførsel), skal det først og fremmest understreges, at en sådan beslutning, i det omfang der kan tages hensyn til objektive oplysninger, overhovedet ikke baseres på en præcis matematisk beregning, men efter en vurdering, der er baseret på erfaringer. På trods af sagens empiriske natur er det dog muligt at foretage et skøn over værdien af hurdle rate med en vis nøjagtighed i det omfang, finansieringsinstitutter og store investorer går empirisk til værks i en given situation og som regel når frem til de samme konklusioner.
- (25) På basis af de oplysninger, som Kommissionen råder over, og navnlig på basis af konsulentens rapport, kan den i det foreliggende tilfælde skønne, at minimumsforrentningen ligger tæt på 30 % i betragtning af det samlede beløb i dette tilfælde og især i betragtning af de iboende risici i denne transaktion. Denne sats — lig med mindst 30 % — tager faktisk hensyn til den mulighed, at omstruktureringsplanen ikke følger den fastlagte udvikling, og at den effektive forrentning af investeringen i sidste ende måtte ligge langt lavere. I øvrigt kan satsen kun være højere end egenkapitalomkostningen, eftersom denne ikke tager højde for risikoelementer vedrørende selskabet. På trods af de på hinanden følgende forbedringer i omstruktureringsplanen i henholdsvis februar og juni 1997, som meddelt Kommissionen den 26. juni 1997, forbliver Alitalia et selskab med høj risikofaktor. Der bør i denne forbindelse mindes om, at:

— der som regel generelt i lufttransportsektoren er meget snævre marginer, og overskuds-/tabsflygtigheden er meget høj

⁽¹⁶⁾ »Iberia«-beslutningen (jf. fodnote 3), afsnit VII.

- fra slutningen af 1980'erne har Alitalias regnskaber på trods af forbedrede konjunkturer fra 1994 og derefter aldrig vist tydelig positive resultater. Selskabet fik faktisk et underskud på 24 mia. ITL i 1996, der var det første år med omstruktureringsplanen, i modsætning til det projekterede positive resultat på 70 mia. Det er sandt, at Alitalia i sit brev til Kommissionen af 15. april 1997 gav et skøn over selskabets resultater for første trimester 1997, hvoraf kan udledes, at selskabets fremgang er mere robust end forudset i omstruktureringsplanen; det skal bemærkes, at disse resultater på den ene side er baseret på foreløbige og ikke reviderede tal, og på den anden at et enkelt semester er for kort et tidsrum til at der kan drages væsentlige konklusioner

  - selskabet befinder sig i en finansielt set ekstrem vanskelig og skrøbelig situation. Kun kapitaltilførslen på 1 000 mia. ITL i juni 1996 gjorde det muligt at undgå konkurs i betragtning af, at egenkapitalen i begyndelsen af 1996 praktisk talt var reduceret til nul og forgældningsniveauet højt. I betragtning af selskabets størrelse og hele den planlagte investering er en så uligevægtig finansiell situation en faktor, der alene kan tage modet fra en markedsøkonomisk investor.
- (26) Der er imidlertid andre yderligere risikofaktorer, der sætter spørgsmålstegn ved planens virkeliggørelse, selskabets lønsomhed på lang sigt og de finansielle projektioner i år 2000, som beregningen af kapitalforøgelsens forrentning baseres på; disse yderligere faktorer er følgende:
- planen er baseret på optimistiske hypoteser omkring udviklingen i selskabets produktivitet, driftsudgifter, opfyldningskoefficienter og udbytte pr. enhed

  - den forventede fremgang i selskabet er hovedsagelig betinget af idrifttagningen af Malpensa-knudepunktet fra 1998. Konkurrenterne kunne imidlertid også få fordel af udviklingen af Malpensa-lufthavnen, eftersom de disponible »slots« i Malpensa ville være meget talrigere end Linate-lufthavnens, der allerede er overmættet. Det skal også nævnes, at Malpensa-lufthavnen ligger 55 km fra Milano centrum, og at der ikke findes nogen anden europæisk lufthavn i en tilsvarende afstand fra det bycenter, den betjener. Faktisk er den nye infrastrukturens nøjagtige potentiale og de nærmere omstændigheder ved driften af dens »hub« stadig ukendte

  - det italienske marked, der er Alitalias vigtigste marked, er faktisk først blevet liberaliseret ved udgangen af 1999, og der er stadig stor usikkerhed omkring den måde, hvorpå Alitalia — der indtil da var begunstiget af en monopolsituation — vil være i stand til at klare konkurrencen. Det skal i denne forbindelse fremhæves, at det i 1996 registrerede driftsunderskud kan tilskrives et betydeligt fald i selskabets indtjening pr. enhed

  - Alitalias udgifter pr. enhed ligger stadig højere end de vigtigste konkurrenter i Fællesskabet, hvilket hovedsagelig kan tilskrives for høje arbejdskraftomkostninger, medens indtægterne pr. enhed derimod snarere ligger under de samme konkurrenters

  - selskabet led af alvorlige arbejdsmarkedsproblemer i 1995 og 1996, forud for planens vedtagelse. Der hersker ligeledes usikkerhed omkring personalets adfærd med hensyn til de supplerende foranstaltninger med henblik på at sænke omkostningerne og forbedre produktiviteten, der måtte blive foreslået i de kommende år. Ændringen i »virksomhedskulturen«, dvs. overgangen fra offentlig virksomhed med monopolstilling til et privat selskab uden offentligt sikkerhedsnet i en markedsøkonomi, er som regel vanskelig at styre.

- (27) De seneste ændringer, som de italienske myndigheder har foretaget i planen i juni 1997 — officielt tilsendt Kommissionen den 26. juni — kan ikke bruges til at beregne værdien af »hurdle rate«. Udover de italienske myndigheders beslutning om at påtage sig omkostningerne ved førtidspensioneringen af Alitalias personale, omfatter disse ændringer reduktion i et hurtigere tempo end tidligere fastsat af selskabets udgifter ved hjælp af en hurtigere overførsel af Alitalias personale til Alitalia Team, en reduktion fra 2 800 til 2 750 mia. ITL af den samlede kapitaltilførsel, såvel som afgivelse af Alitalias andele i det ungarske selskab Malev og i seks italienske regionale lufthavne. Disse ændringer, der utvivlsomt reducerer de i foranstaltningen iboende risikomomenter og øger rentabiliteten af kapitaltilførsel, er under alle omstændigheder marginale og forekommer meget mindre afgørende end de første ændringer, der blev foretaget af de italienske myndigheder i omstrukturierungsplanen i februar 1997. Ændringerne fra juni 1997 har faktisk begrænset betydning for planens væsentligste resultater og på aktionærernes forventede udbytte. På basis af aktualiserede finansielle fremskrivninger, der tager hensyn til disse seneste ændringsforslag, kan virkningerne heraf resumeres således:

	1997	1998	1999	2000
Driftsresultat	—	+ 8,9 %	+ 3,4 %	+ 2,5 %
Ordinært driftsresultat ⁽¹⁾	+ 34,2 % ⁽²⁾	- 1 %	+ 1 %	+ 1,8 %
Nettoresultat	+ 6,7 %	- 1 %	+ 1,4 %	+ 1,9 %
Dividende	+ 6,3 %	- 1 %	+ 1,2 %	+ 1,9 %

⁽¹⁾ Resultat inden skat og før usædvanlige indtægter og udgifter.

⁽²⁾ Underskuddet på 38 mia. ITL falder til kun 25 mia. ITL med en forbedring på 34,5 %.

- (28) Det bør i denne forbindelse tilføjes, at hverken Alitalias forgældning eller gæld i forhold til egenkapital (gearing ratio) har ændret sig betydeligt i 2000. Det er netop disse oplysninger, som en markedsøkonomisk investor tillægger altafgørende betydning for at måle de risici, der måtte være forbundet med investeringen. Ændringerne i omstrukturierungsplanen i juni 1997 forekommer således at være uden reel virkning for den vurdering, en investor foretager ud fra udelukkende kommercielle kriterier, idet de i operationen iboende og ovenfor beskrevne risici stadig er til stede.
- (29) De ændringer, de italienske myndigheder foretog i planen i juni 1997 og især i februar 1997, gør det imidlertid muligt at konkludere — som Kommissionen gjorde det under del VIII 1997-beslutningen, at omstrukturierungsplanen nu således ud, at den — inden for et rimeligt tidsrum — kunne gøre Alitalia til en rentabel virksomhed i en økonomisk sammenhæng, navnlig i betragtning af det forhold, at omstrukturierungsplanen i sin ændrede form er baseret på en mere forsigtig vækst end oprindeligt meddelt Kommissionen den 29. juli 1996. Det skal her fremhæves, at spørgsmålet om virksomhedens økonomiske/finansielle rentabilitet på lang sigt er forskellig fra den rentabilitet, en investor forventer.

- (30) Den fastsatte sats på 30 % i Alitalias tilfælde er identisk med den, Kommissionen anvendte i forbindelse med Iberia-sagen, der — som Retten rigtig fremfører — blev fastsat til at skabe præcedens. Kommissionen anfører desangående, at de iboende risici ved kapitaltilførslen, som Alitalia fik i juli 1997, er mindre i forhold til dem, der var omkring kapitaltilførslen, som Iberia modtog i januar 1996. Selv om Alitalias og Iberias situationer ikke er nøjagtig de samme, kan det dog siges, at de to virksomheder ligner hinanden: De var af sammenlignelig størrelse med en omsætning på ca. 4 mia. i 1995, udøver deres aktivitet i samme økonomiske sektor og i en fællesskabssammenhæng under liberaliseringsforhold, sidder på et indenrigsmarked, der geografisk set ikke ligger centralt i Europa og har systematisk haft underskud i årene forud for kapitaltilførslen. På det tidspunkt kapitaltilførslen stilles til deres disposition, befinder både Iberia og Alitalia sig i en ekstremt vanskelig finansiel situation, der er kendetegnet ved en betydelig gæld og en egenkapital, der praktisk talt er reduceret til nul. Den pågældende kapitaltilførsel er alligevel betydelig forskellig i de to tilfælde, idet den for Alitalias vedkommende var på 1,42 mia. og på 0,522 mia. i Iberias tilfælde; dette forhold betyder for investoren, at der er større iboende risici ved kapitaltilførslen til Alitalia.
- (31) Hvis man fortsætter med at sammenholde de to omstrukturingsplaner, som henholdsvis Alitalia og Iberia meddelte Kommissionen, ses det, at Iberias produktivitet ligger under Alitalias, og at det spanske selskab har problemer med at klare virkningerne af liberaliseringen af markedet for ground handling i Spanien, som selskabet er meget involveret i. Ground handling udgør dog kun 13 % af Iberias omsætning, og denne procentsats er endda lavere, hvis man ser på hele gruppen i sin helhed. De risikofaktorer, der kendetegner Iberias situation, er i en hypotetisk investors øjne desuden i stort omfang opvejet af den i Alitalias tilfælde dobbelte uvished omkring betingelser ved udviklingen af Malpensa (planens hovedpart) og virkningerne af liberaliseringen på det interne italienske civilluftfartsmarked. Det interne spanske civilluftfartsmarked blev faktisk liberaliseret adskillige år før det italienske indenrigsmarked, og i 1996 kunne virkningerne heraf allerede mærkes på Iberia, medens virkningerne af det indre italienske markeds åbning for Alitalia stadig var uvis i 1997. Hertil kommer, at Iberia indtager en privilegeret stilling på markedet for forbindelserne mellem Europa og Sydamerika, medens Alitalia ikke har en tilsvarende fordel. En anden faktor, der i investorens øjne ligestiller de to selskaber, er de sociale omstændigheder. Investoren ville bemærke, at arbejdsmarkedets parter i begge tilfælde har påtaget sig i et vist omfang at acceptere forbedringer i produktiviteten og en reduktion af produktionsomkostningerne, men investoren ville især tage hensyn til de urolige arbejdsmarkedsforhold, som har kendetegnet de to luftfartsselskaber i årene forud for kapitaltilførslen, og kravet til begge om at ændre deres virksomhedskultur som offentligt selskab med mange års fordele i en monopolstilling og til nye markedøkonomiske betingelser. Det skal ligeledes bemærkes, at der i begge tilfælde hersker tvivl med hensyn til eventuelle fremtidige eksterne partnere, som endnu ikke er udpeget, og på hvilke betingelser.
- (32) Til sidst må det understreges, at en forrentning på 30 % p.a., hvor høj den end må forekomme, historisk kan efterprøves ex post i lufttransportsektoren og sammenholdt med virksomheder, der har været lignende situationer igennem, som dem Alitalia befandt sig i i 1996 og 1997. Nogle af de største amerikanske selskaber har f.eks. skullet klare alvorlige vanskeligheder i første halvdel af 1990'erne, før de kunne give betydelige overskud allerede fra 1995 og samtidig se deres selskabs værdi stige betydeligt. Det mest iøjnefaldende eksempel herpå er selskabet Continental Airlines, der fra 1990 til 1993 kunne benytte bestemmelserne i den amerikanske konkurslovs kapitel 11, og hvori Air Partners og Air Canada investerede 450 mio. USD i november 1992. Takket være den vellykkede omstrukturingsplan for virksomheden, og her henvises navnlig til »Go Forward Plan«, steg

selskabets aktier 15 gange fra december 1994 til maj 1998, der gav investorerne en årlig forrentning, der lå betydelig højere end 30 % i den pågældende periode. I november 1998 solgte Air Partners igen deres aktioner i Continental Airlines — erhvervet for 55 mio. dollar — til 430 mio. dollar. Denne forskel svarer for denne investering til en årlig forrentning på over 40 % i en periode på seks år, uden endog at medregne de udbetalte dividender.

- (33) Kommissionen finder, at den årlige minimumsforrentning (hurdle rate), som en markedsøkonomisk investor vil kræve for at foretage en kapitaltilførsel på 2 750 mia. ITL i Alitalia under de foreliggende omstændigheder, vil være højere end det interne afkast af denne transaktion, som bestemt ovenfor (betragtning 23). Denne konklusion er i øvrigt blevet bekræftet derved, at ingen privat investor har accepteret at deltage i transaktionen.
- (34) Derefter skal det understreges, at størstedelen af kapitalforøgelsen, dvs. 2 000 mia. ITL i forhold til de planlagte 2 750 mia., skulle have været udbetalt i sommeren 1997, da planen blev iværksat. Denne omstændighed øger transaktionens specifikke risici, fordi en privat investor i en lignende situation tværtimod i første omgang ville forsøge kun at bidrage med den mindst mulige kapital, der er nødvendig for at sikre virksomhedens overlevelse, og ville efterfølgende udbetale resten, efterhånden som der viste sig mærkbare og varige tegn på opsving.

KONKLUSION

- (35) De ovenfor anførte betragtninger opfylder kravene i Rettens dom, såvel som de af denne fremførte tre grunde til annulleringen. For det første den åbenlyse urigtige vurdering med hensyn til ikke at have medregnet omkostningerne ved insolvens nu blevet rettet, eftersom insolvensomkostningerne nu anses for positiv cash flow (jf. betragtning 20). For det andet er den urigtige vurdering med hensyn til manglende medregning i beregningen af det interne afkast og vurdering af minimumsforrentningen i forbindelse med de seneste ændringer i planen i juni 1997 blevet korrigeret, eftersom disse ændringer er blevet behørigt indregnet i den nye beregning af det indre afkast og i den nye vurdering af minimumsforrentningen, som Kommissionen har foretaget (jf. henholdsvis betragtning 19-23 og 24-32 ovenfor). For det tredje opfylder nærværende beslutning kravet om behørigt at begrunde det punkt, hvor begrundelsen for 1997-beslutningen var mangelfuld. Det drejer sig om at fastsætte minimumsforrentningen, eftersom alle de elementer, der havde ført Kommissionen til at fastsætte minimumsforrentningen til 30 % i sammenligning med den sats, der blev anvendt i Iberia-sagen, er blevet tydeliggjort i detaljer ovenfor (jf. betragtning 24-32). Denne begrundelse forklarer desuden klart og utvetydigt Kommissionens ræsonnement for, at Fællesskabets dommer kan udøve sin kontrol og for, at de interesserede parter kan forsvare deres rettigheder med kendskab til begrundelserne for Kommissionens vurdering.
- (36) Hvad angår resten af begrundelsen for denne beslutning, især hvad angår støttens overensstemmelse, henviser Kommissionen til de relevante punkter i begrundelsen for 1997-beslutningen, der skal anses for at være en integrerende del af denne beslutning, uden at det er nødvendigt at gengive dem i deres helhed.
- (37) Kommissionen konstaterer desuden, at annulleringen af 1997-beslutningen har fjernet retsgrundlaget for den beslutning, den vedtog den 3. juni 1998 om anden rate af omstrukturingsstøtten til Alitalia. Det er på denne baggrund ikke hensigtsmæssigt nu at modsætte sig betalingen af den pågældende rate. Kommissionen henviser i denne forbindelse til begrundelsen i det brev, der blev tilsendt de italienske myndigheder den 16. juni 1998 ⁽¹⁷⁾, der ligeledes skal anses som en integrerende del af denne beslutning —

⁽¹⁷⁾ EFT C 290 af 18.9.1998, s. 3.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, den italienske regering har ydet til Alitalia Linee Aeree Italiane SpA i form af en kapitaltilførsel på i alt 2 750 mia. ITL, der ydes i tre rater, og som har til formål at sikre virksomhedens omstrukturering i henhold til den omstrukturingsplan, der blev meddelt Kommissionen den 29. juli 1996 og revideret den 26. juni 1997, er forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen efter traktatens artikel 87, stk. 3, punkt c) og aftalens artikel 61, stk. 3, punkt c), på de betingelser, der var anført i artikel 1, 2 og 3 i beslutning 97/789/EF og gengivet i betragtning 1 i denne beslutning.

Artikel 2

Kommissionen godkender betalingen af den anden rate af kapitaltilførslen til selskabet Alitalia Linee Aeree Italiane SpA.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Loyola DE PALACIO

Næstformand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 11. oktober 2001

om afslutning af undersøgelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1599/1999 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af tråd af rustfrit stål af diameter 1 mm og derover med oprindelse i Indien

(meddelt under nummer K(2001) 3041)

(2001/724/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 20,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE PROCEDURE

- (1) Rådet indførte ved forordning (EF) nr. 1599/1999 ⁽²⁾ en endelig udligningstold på importen af tråd af rustfrit stål af diameter 1 mm og derover (i det følgende benævnt »den pågældende vare«) henhørende under KN-kode ex 7223 00 19 og med oprindelse i Indien. Foranstaltningerne indførtes i form af en værditold på mellem 0 og 48,8 % for individuelle eksportører og en resttold på 48,8 %.

B. NUVÆRENDE PROCEDURE**1. Anmodning om en fornyet undersøgelse**

- (2) Efter indførelsen af de endelige foranstaltninger modtog Kommissionen en anmodning fra to indiske producenter i Bombay, Capico Trading Private Limited og Atlas Stainless Corporation Limited, om indledning af en fremskyndet fornyet undersøgelse af forordning (EF) nr. 1599/1999 i henhold til artikel 20 i forordning (EF) nr. 2026/97 (i det følgende benævnt »grundforordningen«). De pågældende selskaber gjorde gældende, at de ikke var forretningsmæssigt forbundet med andre indiske eksportører af den pågældende vare, og at de ikke havde eksporteret den pågældende vare i den oprindelige undersøgelsesperiode (1. april 1997 til 31. marts 1998). De anførte endvidere, at de var begyndt at eksportere den pågældende vare til Fællesskabet efter afslutningen af undersøgelsesperioden, eller at de havde til hensigt at gøre det.

2. Indledning af en fremskyndet fornyet undersøgelse

- (3) Kommissionen undersøgte de beviser, der fremlagdes af de berørte indiske eksporterende producenter, og anså dem for tilstrækkelige til at begrunde indledningen af en

fornyet undersøgelse i overensstemmelse med artikel 20 i grundforordningen. Efter høring af det rådgivende udvalg og efter at den berørte erhvervsgræn i Fællesskabet havde fået lejlighed til at fremsætte bemærkninger, offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾ om indledningen af en fremskyndet fornyet undersøgelse af forordning (EF) nr. 1599/1999 med hensyn til de pågældende selskaber og iværksatte denne undersøgelse.

3. Den pågældende vare

- (4) Den vare, der er omfattet af denne fornyede undersøgelse, er samme vare som den, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1599/1999.

4. De berørte parter

- (5) Kommissionen underrettede officielt de pågældende selskaber og Indiens regering om indledningen af proceduren. Den gav endvidere andre direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt.

Kommissionen sendte et spørgeskema til de pågældende selskaber og modtog en fuldstændig besvarelse inden for den anførte frist. Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at gennemføre undersøgelsen, og den aflagde kontrolbesøg hos de pågældende selskaber.

5. Undersøgelsesperiode

- (6) Subsidiærundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. januar 1999 til den 31. december 1999 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«).

6. Metode

- (7) I denne undersøgelse benyttedes samme metode som i den oprindelige undersøgelse.

C. UNDERSØGELSESRESULTATER

- (8) Kommissionen undersøgte først de pågældende selskabers status i henhold til artikel 20 i grundforordningen.

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.⁽²⁾ EFT L 189 af 22.7.1999, s. 1.⁽³⁾ EFT C 61 af 3.3.2000, s. 2.

1. Capico Trading Private Ltd

- (9) Den 20. juli 2000 meddelte Capico Trading Private Ltd Kommissionen, at den trak sin anmodning om fornyet undersøgelse tilbage. Selskabet baserede det på det forhold, som fremgik af undersøgelsen, nemlig at det ikke havde eksporteret den pågældende vare til Fællesskabet, og at dets intentioner om at eksportere til Fællesskabet ikke var blevet realiseret. Kommissionen finder det derfor hensigtsmæssigt at afslutte denne fornyede undersøgelse med hensyn til Capico Trading Private Ltd.

2. Atlas Stainless Corporation

- (10) Atlas Stainless Corporation blev oprettet omkring det tidspunkt, hvor der indførtes endelige foranstaltninger, og blev registreret for omsætningsafgift på omtrent samme tidspunkt. Undersøgelsen viste, at selskabet ikke selv producerede den pågældende vare. I praksis var dets forbindelse med varen via et selskab, der gik under navnet Venus Wire Industries Ltd, som fremstillede små mængder for Atlas Stainless Corporation. Atlas Stainless Corporation har en arbejdskontrakt med Venus Wire Industries Ltd om, at Venus Wire Industries Ltd forarbejder råvarer til den pågældende vare for Atlas Stainless Corporation mod et vederlag. Denne kontrakt blev indgået den 25. juli 1999, dvs. tre dage efter indførelsen af endelige foranstaltninger. Venus Wire Industries Ltd indgik også i den oprindelige undersøgelse og er pålagt en individuel udligningstold på 35,4 %.
- (11) Ifølge aftalen mellem Venus Wire Industries Ltd og Atlas Stainless Corporation er der fastsat en fast pris pr. kg af færdigvaren for forarbejdning af råvarer til den pågældende vare. Med hensyn til betaling af forbrugsafgift for varer, der sælges på hjemmemarkedet, er Venus Wire Industries Ltd, i modsætning til Atlas Stainless Corporation, registreret som producent og kan ansøge om godtgørelse af en indirekte afgift, den såkaldte »Modvat«, ved køb af f.eks. råvarer. Der er en aftale mellem de to selskaber om, at Venus Wire Industries Ltd anmoder om godtgørelse af Modvat for råvarer, der er købt på hjemmemarkedet for Atlas Stainless Corporation. Desuden arbejdede grundlæggeren af Atlas Stainless Corporation tidligere som administrerende direktør for Venus Wire Industries Ltd og undersøgte produktionen på fabrikken.
- (12) Endvidere eksporterede Atlas Stainless Corporation kun en sending på ca. 1 500 kg til EU i undersøgelsesperioden. Sendingen var udelukkende tænkt som et forsøg til en importør i EU, som hævdede, at han kun havde til hensigt at prøve den pågældende vare for at afprøve dens kvalitet. Importøren var en tidligere kunde af Venus Wire Industries Ltd.
- (13) På grundlag af de kendsgerninger, der blev verificeret i forbindelse med undersøgelsen blev det fastslået, at Atlas Stainless Corporation ikke kan tildeles status som ny eksportør, eftersom selskabet ikke er »eksportør« af den pågældende vare i den betydning, der fremgår af artikel 20 i grundforordningen. Skønt Atlas Stainless Corporation var ejer af den pågældende vare, der eksporteredes til EU, er selskabets eneste eksporttransaktion i undersøgelsesperioden ikke en rigtig »eksport« i den betydning,

der fremgår af artikel 20 i grundforordningen. Endvidere indgik Atlas Stainless Corporation arbejdskontrakten med Venus Wire Industries Ltd lige efter, at der var blevet indført endelige foranstaltninger, og da ordningen blev udarbejdet af den tidligere administrerende direktør for Venus Wire Industries Ltd på det pågældende tidspunkt, rejser det alvorlig tvivl om, hvad der egentlig var hensigten med transaktionen. Det fremgik faktisk af undersøgelsen, at Atlas Stainless Corporation ikke selv ejer noget produktionsanlæg, og hvad der er endnu vigtigere, at selskabet ikke har større kommercielle aktiviteter, hverken på hjemmemarkedet eller andre eksportmarkeder. På grundlag af alle beviserne fastslog Kommissionen derfor, at Atlas Stainless Corporation ikke har påvist, at det er en »eksportør«, der er berettiget til en individuel told i henhold til artikel 20 i grundforordningen.

Bemærkninger fra interesserede parter og Kommissionens svar

- (14) Efter at være blevet underrettet om de kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænkes at afslutte denne fornyede undersøgelse, fremsatte Atlas Stainless Corporation og den indiske regering følgende bemærkninger:
- (15) Atlas Stainless Corporation hævdede, at ganske vist ejer det ikke en fremstillingsvirksomhed, men det ejer råvarerne og har en arbejdskontrakt med Venus Wire, ifølge hvilken det skulle betale for forarbejdningen. Derfor må selskabet betragtes som producent af den eksporterede vare. Desuden hævdede Atlas Stainless Corporation, at det benyttede fabriksanlægget hos Venus Wire Industries Ltd til særlige formål, og at det havde normale forretningsforbindelse med Venus Wire Industries Ltd.
- (16) Som tidligere nævnt anfægter Kommissionen ikke, at Atlas var ejeren af en sending af den vare, der eksporteredes til EU. Kommissionen har imidlertid konkluderet, at den form for transaktion, som Atlas foretog i undersøgelsesperioden, ikke i sig selv bidrog til en konklusion om, at det er en rigtig producent/eksportør, som bør pålægges en individuel told. Desuden ville udligningsforanstaltninger være fuldstændig virkningsløse, hvis det var muligt for selskaber (som Atlas Stainless Corporation), der opererer med arbejdskontrakter, at have en individuel told uden henvisning til den oprindelige producent af varen, som selv kan være omfattet af en individuel told. Atlas Stainless Corporations forbindelse med Venus Wire Industries Ltd, som omfatter visse operationelle bånd mellem selskaberne, samt timingen i forbindelse med oprettelsen af Atlas Stainless Corporation understreger blot denne konklusion.
- (17) Den indiske regering henviste til anmodningen om en fornyet undersøgelse i en antidumpingprocedure, der blev gennemført af det amerikanske handelsministerium til fordel for Atlas Stainless Corporation med hensyn til import af stænger af rustfrit stål. I den forbindelse bemærker Kommissionen, at foranstaltninger, der træffes af undersøgelsesmyndigheder i tredjelande, ikke i sig selv har nogen betydning for denne procedure.

- (18) Den indiske regering hævdede desuden, at selskabet har afgivet et pristilsagn, og at der i henhold til artikel 15 i WTO-aftalen om gennemførelse af artikel VI i GATT 1994 skal vises særlige hensyn til udviklingslande, som er medlemmer. I den forbindelse bemærkes det, at WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger ikke indeholder en bestemmelse svarende til artikel 15 i WTO-aftalen om gennemførelse af artikel VI i GATT 1994. Under alle omstændigheder er der ikke blevet afgivet noget sådant tilsagn af Atlas Stainless Corporation.
- (19) Derfor bør ansøgningen om status som ny eksportør afvises, og denne fornyede undersøgelse bør afsluttes, uden at der ændres på de gældende foranstaltninger —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Den fremskyndede fornyede undersøgelse af forordning (EF) nr. 1599/1999 vedrørende import af tråd af rustfrit stål af diameter 1 mm og derover med oprindelse i Indien afsluttes.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. oktober 2001.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen